

Siyasal Vakfı Bülteni

Yıl: 19, Sayı: 33, Eylül 2011

Sahibi
Siyasal Vakfı
Yönetim Kurulu Adına
Dr. Fahri SOLAK

...

Genel Koordinatör
Seyit Ahmet İŞKİN

...

Katkıda Bulunanlar
Mustafa Kemal İŞLER
Nurullah ÖZTÜRK
Ömer KURU
Sebahattin KAPLAN
Sezai KAYA
Tayfun KAYA
Turan KONAK

...

Teknik Hazırlık
Star Medya Yayıncılık A.Ş.
Tel: 0212 478 52 00

...

Grafik-Tasarım
Selahattin GÖKSU
Tel: 0212 212 24 26

...

Adres
Siyasal Vakfı
Kalenderhane Mah. Darulelhan Sok.
No: 8 Vezneciler / İSTANBUL
Tel: (0 212) 511 32 20-21
Faks: (0 212) 513 88 38
(0 212) 521 25 77

...

Ankara
Mustafa Ak
Meşrutiyet Cad. 9/7 Kızılay/Ankara
Tel: (0 312) 425 36 34

...

e-mail
siyasal@siyasalvakfi.org

...

web
www.siyasalvakfi.org

...

Siyasal Vakfı Bülteni ücretsizdir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

Saygıdeğer Mensuplarımız,

Yürekllerimiz 23 Ekim 2011'de Van/Erciş'te meydana gelen deprem felaketi dolayısıyla bir kez daha sarsıldı. Depremde hayatını kaybedenlere Allah (CC)'tan rahmet, yararlılara acil şifa ve sabırlar diliyoruz.

Bültenimizin 33'üncü sayısında 1991 dönemi mezunu, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşar Yardımcısı **Doç. Dr. Kudret BÜLBÜL**'ü konuk ettik. Röportajları için **Sayın Nurullah ÖZTÜRK**'e teşekkür ediyoruz.

Ekonomi / Dış Politika bölümünde, **Dr. Yavuz CANKARA**'nın, "Olması Gerekenin Olması" başlıklı yazısında, 11 Eylül 2001 saldırılarından sonra uluslararası ilişkilerin evrildiği yön ve Türk dış politikası üzerine değerlendirmeler yer almakta.

Bu sayımızın **Araştırmalar** bölümünde dört ayrı çalışma bulunmakta. Bakıma muhtaç özürülere evde bakım hizmetinin usul ve esasları **Mahmut KOTAN** tarafından bölümün ilk yazısında ele alındı. **Meryem ARSLAN** Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yürütülmekte olan ve Ulaştırma Bakanlığı tarafından desteklenen; "Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi" olarak tanımlanan, "Fatih Projesi"ni kaleme aldı. Bölümün üçüncü yazısı Türk Denetim Sisteminde Yeni Bir Oluşum: Kamu Denetçiliği başlığı ile **Orhan Veli ALICI**'ya; Gurbetin Acı Adı Almanya'da Yarım asır başlıklı bölümün son yazısı ise Yasin Cemal GALATA'ya ait.

Yöneticinin Köşesi bölümünde; **Dr. Mahmut DEMİR-KAN** performans değerlendirme ve performans yönetimi üzerine geçen sayımızda kaleme aldığı çalışmasının ikinci kısmına yer verdi. **Dr. Resul KURT**, Nemrut'un Sırları başlıklı yazısında Nemrut Dağındaki heykellerin Kahta'ya indirilmesi projesine değerlendirdi.

Kitap Tanıtımı bölümünde; **Murat KAYMAZ**, 2007 mezunu **Tufan Samet ÖZDURAK**'ın kaleme aldığı "Themis İktisadi Düşünce Okulları" adlı kitabın tanıtımını yaptı.

Değerli mensuplarımız Bültenimizin bir sonraki sayısında görüşme dileği ile Mübarek Kurban Bayramınızı tebrik eder, saygı ve selamlarımızı sunarız.

Seyit Ahmet İŞKİN
Başkan Yardımcısı

Vakfımızın Geleneksel İftar Programları

1) İstanbul İftarı

20 Ağustos 2011-Cumartesi günü vakfımızın Geleneksel İstanbul İftarı yeni mekânımız olan **Şehzade İmarethanesinde** gerçekleştirildi. İstanbul yanında başta Ankara ve Kocaeli olmak üzere Anadolu'nun değişik şehirlerinden 700'e yakın mezunumuzun ve siyaset, bürokrasi, iş dünyası ve akademi dünyasından çok sayıda misafirin katıldığı iftar programı samimi bir ortamda geç saatlerde tamamlandı.

Vakfımız Yönetim Kurulu Başkanı Fahri SOLAK İftar programında yaptığı konuşmada şunları söyledi:

“Saygıdeğer mensuplarımız, kıymetli misafirler, sevgili öğrenciler,

Öncelikle Ramazanınızı tebrik eder, vakfımızın geleneksel iftar programına teşriflerinizden dolayı şükranlarımızı sunarız.

İçinde bulunduğumuz yıl, hem ülkemiz hem de camiamız açısından bereketli bir yıl oldu. Ülkemizde bir dizi gelişme sonucu oluşmaya başlayan yeni iklim ve popüler tabiri ile “Yeni Türkiye” geleceğe daha ümitle bakmamızı sağladı. Hiç şüphesiz yapılması gerekenler ve alınması gereken mesafe, yapılanlardan ve alınan mesafeden çok daha fazla. Oluşan yeni iklimle bir-

likte bunların da başarılabilceğine olan inancımızı paylaşmak istiyoruz. Oluşmaya başlayan daha sivil, daha özgür, daha katılımcı, daha demokratik Türkiye'nin inşasında ve kalıcı güvencelere kavuşturulmasında mensuplarımızın bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da üzerlerine düşeni hakkıyla yerine getireceklerine inanıyoruz. Bu çerçevede, “güç üretme ve gücü kutsama” değil, “saygınlık üretme” önceliği ile hareket edecek mensuplarımızın, milletimizin meselelerine sahip çıkacaklarına ve ülkemizi uluslararası düzeyde üst sıralara taşıyacak işlere imza atacaklarına inanıyoruz. Bu amaçla vakfımız Yeni Türkiye'nin her geçen gün daha fazla ihtiyaç duyduğu ehliyet, liyakat ve istikamet sahibi kadroların yetiştirilmesinde, üzerine düşeni büyük bir motivasyonla yerine getirme gayretini sürdürecektir.

Siyasal Vakfı batılı anlamda bir menfaat ve lobi kuruluşu değildir. Bütün gayretimiz işaret etti-

ğim vasıflara sahip kadroların sayılarının artırılması ve “emanetin ehline verilmesi” ilkesine uygun olarak milletimizin hizmetine koşulmasıdır. Bu nedenle hiçbir zaman “bizden olsun, çamurdan olsun” yaklaşımı ile hareket edilmiş, emanetin ehline verilmesi ilkesi daima ön planda tutulmuştur. Aradan geçen 20 yıla yaklaşan sürede, bunun en yakın şahitleri bir kısmı aramızda bulunan siyasi ve idari karar vericilerdir. Kendi öncelikleri ve ilkeleri ile hareket eden Vakfımız, konjonktürün genişlediği dönemler-

de yelkenleri fora etmediği gibi, konjonktürün daraldığı dönemlerde de direkleri saklayacak sığınak arayışında olmamıştır.

Bugün sizlerin teşrifleri ile 2011 Ramazanındaki 10. İftarımızı gerçekleştiriyoruz. Ramazanın başından bu yana mensuplarımız tarafından 9 il merkezinde bölge iftarları yapıldı ve kısmetse yarın Kocaeli bölgesi iftarı ile bu maratona tamamlayacağız. Şüphesiz bütün bunlar çok sayıda arkadaşımızın emeği, mesaisi ve katkısı ile gerçekleşti. Huzurunuzda bütün kardeşlerime ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Bu mübarek günde Rabbim hepsinden razı olsun. Her bir iftarımızın kendi ölçeğinde geniş katılımlı, samimi ve heyecan içerisinde dostlukla tamamlandığına şahit olduk. Diğer taraftan, eğer sizlerin katılımı olmasaydı, sadece organizasyon yapmak bu ortamların oluşması için tek başına yetmezdi. Bu atmosferin oluşmasına katkıda bulunduğunuz için de her birinize tek tek teşekkür ediyorum.

Geçen seneki iftar programında Vakfımıza Ankara'da kalıcı bir mekan oluşturulması ve İstanbul'da da içinde bulunduğumuz mekânın vakfımıza kazandırılması yönündeki gayretleri sizinle paylaşmıştık. Rabbimize şükrediyoruz ki her iki hususta da dileğimiz yerine geldi. İçinde bulunduğumuz, yaklaşık 500 yıllık bir Mimar Sinan Eseri olan Şehzade İmarethane'si yeni dönemle birlikte hizmetinize sunulmuş oldu. Ayrıca Ankara'da da bir konak 28 yıllığına vakfımıza kazandırıldı. Bu süreçte yaşayarak gördük ki, güzel işlerin başarılması çok sayıda güzel insanın katkısı ile mümkün olabilmektedir. Bu sürece katkısını esirgemeyen bütün bu güzel insanlara müteşekkirimiz.

Bu gelişmelerin vakıf çalışmalarımızın kurumsallaşmasında, çeşitlendirilmesinde ve artırılmasında önemli bir imkan ve motivasyon sağlayacağına inanıyoruz. Artık genel merkezimiz için profesyonel idareciye, ihtisas kitaplığımız için kütüphaneciye, kafeteryamız için Salih abimize yardımcı elemana ve bize emanet edilen bu güzel mekan için güvenlik görevlilerine ihtiyacımız olacaktır. Ayrıca sayıları 250 olan bursiyerlerimizi yandaki şirin ve emektar mekanımızda 3 grup halinde bir araya getirebiliyorduk. Artık 500 kişiyi davet edebileceğimiz mekanımız olduğuna göre, şükür kabilinden bursiyer sayımızı da artırmalıyız. Bütün bunlara bağlı olarak artacak yükün paylaşımında sizlerin somut katkı ve desteklerinizi bekliyoruz.

Sevgili Dostlar,
Bugün gelinen noktaya bakıldığında Siyasal Vakfı, sayıları 2.000'e yaklaşan ve her alanda ve kademede önemli başarılarla imza atmış mensuplarından ve kendilerinden önceki nesiller gibi sorumluluk üstlenmek üzere yetişen bursiyer öğrencilerden oluşan insan gücü ile güçlü ve sürekliliği olan bir toplumsal organizasyon haline gelmiştir. Bu güzel topluluğun oluşması ve sosyal itibarının gelişmesi, tek tek her bir bireyin temsil başarısının bir sonucudur. Camiamızı ve değerlerimizi başarıyla temsil eden bütün mensuplarımızı huzurunuzda tebrik ediyor ve başarılarının devamını diliyorum. Rabbim gücünüzü ve sayınızı artırsın.

Vakıfla ilgili çalışmalarını web sayfamız ve dönem dönem de vakıf Bültenimiz aracılığı ile sizlere sunuyoruz. Bunların yanında facebook, twitter gibi sosyal paylaşım ağlarını da bu amaçla değerlendirmeye çalışıyoruz. Görev, adres ve irtibat bilgisi değişikliklerini, web sayfamızda yer alan bilgi güncelleme formunu kullanarak bize iletirseniz daha sağlıklı bir iletişim kurma imkanımız olur.

Takdir edersiniz ki, Sivil Toplum Kuruluşlarının çalışmaları gönüllü insanların artı zamanlarını, imkânlarını ve enerjilerini sosyal çalışmalara ayırmaları ile yürümektedir. Vakfımızın çalışmalarına zaman ayıran, destek olan bütün mensuplarımıza huzurunuzda şükranlarımı sunuyorum.

Bundan sonraki dönemde de Siyasal Vakfı'nın üstleneceği toplumsal sorumlulukların yerine getirilmesinde gerekli desteği esirgemeyeceğinize olan inancımızla, hepinizi Bayramın 3. günü olan, 1 Eylül 2011-Perşembe günü vakıf merkezinde yapılacak Bayramlaşmaya ailelerinizle birlikte bekliyor, hepinize selam, sevgi ve muhabbetlerimi sunuyorum."

II) Ankara İftarı

Siyasal Vakfı Ankara Grubu tarafından düzenlenen geleneksel iftar programı 14 Ağustos Pazar akşamı Altındağ Belediyesi Karapürçek Su Parkı'nda gerçekleştirildi. Altındağ Belediye Başkanı Veysel Tiryaki'nin ev sahipliği yaptığı ve mensuplarımızın aileleriyle birlikte oldukça yoğun bir katılım gösterdikleri iftarda, Su Parkı Havuzbaşında nezih bir ortamda oruçlar açıldı. Siyasallılar Vakfı Mütevelli Heyet Başkanı Ali Karakaya, İ.Ü. SBF Mezunlar Derneği Başkanı Atilla Çölhan, Altındağ Belediye Başkanı Veysel Tiryaki ve Vakıf Başkanımız Dr. Fahri Solak'ın konuşmalarının ardından bir süre daha Su Parkı Havuzbaşında sohbetle devam edildi.

İftar sonrasında topluca Altındağ Belediyesi tarafından restore edilen tarihi Hamamönü bölgesine geçildi. Burada düzenlenen Ramazan Etkinliklerine katılan ve Hamamönü'nü gezen

mensuplarımız daha sonra Altındağ Belediyesi Kültür Sanatına geçerek sohbetle kaldığı yerden devam ettiler.

Hamamönündeki program sonrasında Keçiören Belediyesi Estergon Kültür Merkezine geçen mensuplarımız sahura kadar sohbetle devam etti. İstanbul, Kocaeli, Sakarya ve Sinop'tan da mensuplarımızın katıldığı iftar programı sahur sonrasında şehirlerarası yola çıkacak misafirlerin uğurlanması ile son buldu.

III) Kocaeli Grubu İftarı

Kocaeli Grubu İftarı 21 Ağustos 2011 Pazar Günü Sekapark Marmara Restaurantta gerçekleştirildi. Dönem Başkanı Mücahit Bıykoğlu'nun organize ettiği programa, aileleriyle birlikte yüz kişinin üzerinde katılım oldu. Kocaeli Grubunun iftar programına Siyasal Vakfı Başkanı Fahri Solak ile birlikte İstanbul, Ankara ve Sakarya'dan yoğun iştirak gerçekleşti. Samimi bir ortamda gerçekleşen iftar programı gece saatlerine kadar sürdü.

İftara Erzurum Milletvekili Cengiz Yavilioğlu, Kocaeli Valisi Ercan Topaca, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreteri Ersin Yazıcı, RTÜK Daire Başkanı Nurullah Öztürk, Siyasal Vakfı Yönetim Kurulu Üyeleri Seyit Ahmet Işkın, Mustafa Kemal İşler, Bekir Köksal, Muhammet E. Carti, Ahmet Şahin, İstanbul Def-

terdarı Bekir Bayraktar, Kocaeli Defterdarı Süleyman Dal, Kartepe Kaymakamı Mustafa Ünal, Başiskele Kaymakamı Selami Aydın, Sakarya Vergi Mahkemesi Başkanı Hasan Kabadayı, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi (KBB) Genel Sekreter Yardımcısı Tahir Büyükakın, KBB Teftiş Kurulu Başkanı Süleyman Büyüksahin, KBB Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı Bayram Çolakoğlu, İSU Genel Müdür Yardımcısı Nazır Esirci, Altınal A.Ş. Genel Müdür Yardımcısı Ahmet Karadağ, Kent Konut A.Ş. Tanıtım Pazarlama Müdürü Bayram Karakuş, Keçiören Belediye Başkan Yardımcısı Temindar Aytakin, Sepil Akyol Erden, Yılmaz Akay, İlkay Yılmaz, Erol Çam, Doç. Dr. Fatih Şavaşan; Doç. Dr. Tuncay Yılmaz, Doç. Dr. Emre Bağçe, Yrd. Doç. Dr. A. Talip Akpınar, Özgür Pehlivan, Veysel Çıplak, Tunay Bakır, İdris Saim, Alptekin Cevherli, Hasan Tenlik, Şeref Erol ve birçok mezun ve mensubumuz aileleri ile birlikte katıldı.

IV) Ege Bölgesi İftarı

Ege Bölgesinde bulunan mensuplarımız İzmir'de düzenlenen iftarda bir araya geldi. 12 Ağustos 2011'de Narlıdere Huzurevi'nde Osman Canbaba'nın ev sahipliğinde yapılan iftara İzmir ve civar illerden kırka yakın mensubumuz katıldı.

Alpaslan Gazi Ağca'nın organize ettiği iftara, Ahmet Çatakoğlu (İşadamı), Akın Güner (SGK

Müfettişi), Ali Nişancıoğlu (İşadamı), Alpaslan Gazi Ağca (SMMM Muhasebe Müdürü), Bünyamin Ayhan (SGK Başmüfettişi), Çağdaş Taner (Öğrenci), Dursun Kayış (KTP lojistik Müdürü), Fatma Neşe Mutlu (Vakıfbank Şube Müdürü), Ferruh Çınar (Vakıfbank Şube Müdürü), Gamze Özen (Konak Belediyesi Müfettiş Yardımcısı), Hüdayi Yılmazkan (TRT Belgesel Koordinatörü), İbrahim Keklik (Aliğa Kaymakamı), İhsan Çelikdemir (Dokuz Eylül Üniversitesi Rektör Danışmanı), İlhan Dinç (Vergi Hakimi), İsmail Çelik (Milli Emlak Başkontrolörü), Kaan Seyhan (Albaraka Türk Aydın Şube Müdürü), Metin Türküsev (Özmuşler A.Ş. Genel Müdürü), Murat Alkan, Murat Güler, Mustafa Aydın (Mahalli İdareler Kontrolörü), Muzaffer Yıldırım (İşadamı), Münife Demir, Nazım Bütün (Gümrük ve Muhafaza Başmüdürü), Osman Aslan Canbaba (Narlıdere Kaymakamı), Ömer Köylü (Albaraka Çiğli Şube Müdürü), Şaban Kırılğaç (Gazimur Belediyesi), Tahsin Kurtbeyoğlu (Menderes Kaymakamı), Veysel Çetindağ (SGK Başmüfettişi), Yaşar Tosun (Diyanet Vakfı Müfettişi), Zehra Gül Canbolat (Vakıfbank Uzman Yard.) katıldılar. İftara katılanlar 8 Ekim'de İzmir Tire'de ailecek piknik düzenlenmesini ve gündemli olarak 3 ayda bir toplantı yapılmasını kararlaştırdılar.

V) Bursa Grubu İftarı

Siyasal Vakfı Bursa Grubu Güney Marmara'da

ki Siyasal Mezunlarını Bursa'da İftar Yemeğinde aileleriyle birlikte bir araya getirdi.

İftardan önce Siyasal Vakfı Bursa Grup Başkanı Engin GÜMÜŞTAŞ konuşmasında Siyasal Vakfı Bursa Grubunun kurulmasındaki katkılarından dolayı Bursa Sosyal Güvenlik İl Müdürü Ramazan YILDIZ'a teşekkürlerini ileterek, bu tip organizasyonlarla Siyasal Bursa Grubunun faaliyetlerine devam edeceğinin belirtti. İftar yemeğine Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunlarından; Balıkesir eski Milletvekili Ali Osman SALİ, Eskişehir Tepebaşı Kaymakamı Dr. Necdet TÜRKER, Bursa Yenişehir Kaymakamı Samet ERCOŞKUN, Yalova Armutlu Kaymakamı Şevket ATLI, Bursa Sosyal Güvenlik İl Müdürü Ramazan YILDIZ, Balıkesir Sosyal Güvenlik İl Müdürü Cem DİNÇ ile kamu ve özel işyerlerinin üst düzey yöneticileri katıldı.

VI) Sakarya İftarı

Sakarya'da bulunan mensuplarımız iftarda bir araya geldi. Sapanca gölü kenarında güzel bir gün batımına karşı gerçekleşen ve Ahmet Şahin tarafından organize edilen iftara Erol Çam (88), Hüseyin Duran (87), Vedat Özkaraaslan (87), Volkan Çelik, Doç. Dr. Fatih Şavaşan (93), Veysel Çıplak, Özgür Pehlivan ve Hasan Kabadayı (88) katıldı.

İlde yaşayan Hamza Al (92), Tuncay Yılmaz (93), Deniz Başbüyük, Prof. Cüneyt Birkök

(83) ve Prof. Dr. Alâeddin Yalçınkaya (84) mazeretleri nedeniyle iftara katılamadılar. İftar sonrası görüşmelerde, gelecek yıllarda Sakarya'da daha geniş katılımı iftar düzenlenmesi yönünde görüş birliğine varıldı.

VII) Antalya İftarı

Antalya civarında çalışan mezunlarımız 27 Ağustos 2011 tarihinde Antalya'da yapılan iftarda bir araya geldi. İftara başta Antalya Valisi Ahmet Altıparmak (1986) olmak üzere, Fatih Kocabaş (1984), Mustafa Emek (1985), Cengiz Koçar (1986), Oğuzhan Taşkesen (1987), İlyas Aydil (1987), İbrahim İşlek (1987), Mustafa Aydın (1988), Yüksel Topaloğlu (1988), Cihan Mezkit (1993), Vedat ŞAHİNER (1994), Ahmet Soytürk (1996), Osman Yılmaz (1996), İbrahim Demir, Mahmut Katlar (1996), Abdullah YIL-

MAZ (2001), Ufuk Soylu (2001), Mutlu YILDIRIM (2001) katıldılar.

İftardan sonra yapılan görüşmelerde, bölge toplantılarının periyodik olarak yapılması ve İftar programlarının geleneksel hale getirilmesi kararlaştırıldı.

VIII) Elazığ Malatya Grubu İftarı

Elazığ Malatya Grubu iftar programı 8 Ağustos Pazartesi günü Elazığ Akgün Otel'de yapıldı. Tunceli Valisi Mustafa Taşkesen, Elazığ Milletvekili Şuay Alpay, Danıştay Üyesi Fethi Arslan ve Diyarbakır Bölge İdare Mahkemesi Başkanı Nedret Engin'in de bulunduğu iftar programına yoğun katılım oldu.

IX) Kayseri Grup İftarı

İç Anadolu Bölgesinde bulunan mensuplarımız Kayseri'de düzenlenen iftarda bir araya geldi. 15 Ağustos 2011'de mensuplarımızdan İsmail TOPUZ'un işlettiği Paşa Osman Lokantasında

yapılan iftara Kayseri ve civar illerden mensuplarımız katıldı.

Hasan Ersözlü, Kazım Karaca ve Casim Alan'ın organize ettiği iftara, Mustafa Hotman (1986, Kocasinan Kaymakamı), Hasan Ersözlü (1986, İşadamı), Kâzım Karaca (1987, Gelir İdaresi Grup Müdürü), Azmi Çelik (1988, Vali Yardımcısı), Cengiz Kırmızıgül (1988, Kayseri Bölge Trafik Şube Müdürü), İsmail Topuz (1991, İşadamı), Prof. Dr. Haluk Alkan (1992, Erciyes Ü. İ.İ.B.F.), Casim Alan (1992, Zaman Gazetesi Kayseri İl Temsilcisi), Doğan Sefalı (1992, Kayseri Gümrük Müdürlüğü Şefi), Ergekon Şahin (1995, Özel Hüma Hastanesi Mali İşler Koordinatörü), Faruk Uysal (1997, Vergi Denetmeni), Kubilay Aydemir (1997, Mali Müşavir), Şibli Güneş (1998, Vergi Denetmeni), Osman Oruçoğlu (1998, İşadamı), Engin Özaydemir (1998, Sigortacı) gibi mezunlarımız katıldılar.

İftara katılanlar yeni dönemde de aylık toplantıların yapılmasını kararlaştırdılar.

X) Erzurum Grubu İftarı

Vakfımız Erzurum Grubu iftar programı, İl Özel İdaresi Genel Sekreteri Selami ALTINOK'un ev sahipliğinde Sayın Erzurum Valimiz Sebahattin ÖZTÜRK'ün katılımıyla 03.08.2011 tarihinde gerçekleştirildi. Bölgede bulunan mezun-

larımızın katıldığı program geç saatlere kadar devam etti.

XI) Karadeniz Grubu İftarı

Karadeniz Grubu Geleneksel İftar Programı 05.08.2011 tarihinde gerçekleştirildi. Trabzon'un güzide ilçesi Of'ta Ali Usta Tesisleri'nde bir araya gelen mezun ve mensuplarımız bir taraftan Ramazan Ayı'nın manevi ortamını haz ederken diğer yandan da hasret giderdiler. Kars'tan Samsun'a kadar olan bölgede bilgilerine ulaşılabilen ve kendilerine yazılı/e-posta yoluyla davetiye gönderilen 60 kişilik fakültemiz mezun ve mensubundan programa katılmayanlar mazeret ve tebrik mesajlarını Karadeniz Grubu Dönem Başkanı Of Kaymakamı Sayın Tuncay Sonel'e ve onun aracılığı ile iftar programına katılanlara ilettiler.

İftar programına Osman Bostan, Recep Yılmaz Korkmaz, Bayram Ali Köse, Fatih Kızıltoprak, Mehmet Duman, Mehmet Sargın, Salih Üçüncü, H.İlyas Erdem, Sedat Sırrı Arısoy, Özcan Eevli, Recep Yıldırım, Nedim Akmeşe, Mahmut Halal, Ali Gür, Tuncay Sonel, Yavuz Atasoy katıldılar. İftarı müteakip Of Kaymakamı Sayın Tuncay Sonel'in, misafirlere sunduğu yöresel ikramlar ile horon ekibinin halk oyunu gösterisi ve sanat müziği enstrümantal ziyafeti tüm katılımcılar için doyumsuz oldu. Programın nihayetinde katılımcılar; gelecek Ramazan Ayında aynı muhabbet, dayanışma, birliktelik halinde tekrar bir araya gelebilme dilekleri ile ev sahibi Of Kaymakamı Sayın Tuncay Sonel ile Özel Kalem Müdürü Nihat Yılmaz'a da misafirverlikleri için teşekkürlerini belirterek ayrıldılar.

Bayramlaşma Programı

Ramazan Bayramı Bayramlaşma programı 01 Eylül 2011- Perşembe (Bayramın üçüncü günü), Saat: 15.00-18.00 arasında Vakıf Genel Merkezinde yapıldı. Bayramlaşma programına farklı dönemlerden mezunlarımız, sivil toplum kuruluşu temsilcileri ve fakültemiz öğrencileri katıldı.

Doç. Dr. Kudret BÜLBÜL ile Röportaj

(1991 Mezunu, Başbakanlık, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşar Yardımcısı)

Röportaj: Nurullah ÖZTÜRK

— *Sayın Bülbül, bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?*

— 1970 Konya/Bozkır/Akkise doğumluyum. İlk ve ortaokulumu doğduğum yerde, liseyi Konya Gazi Lisesi'nde tamamladım. 1987 yılında kazandığım İ.Ü. Siyasal Bilgiler'e, daha sonra başka bir fakülteye geçmek düşüncesi ile gelmiştim. Ama okul ve arkadaş çevremın sıcaklığı ve derslerin ilgimi çekmesi nedeniyle bir yıl sonra tekrar sınava bile girmedim.

1991 yılında mezun olduktan sonra yine fakültemizde yüksek lisansa devam ettim. Hocam, Prof. Dr. Şükrü Hanioglu ile "Bir Devlet Adamı ve Siyasal Düşünür Olarak Said Halim Paşa" isimli tezime yüksek lisansımı tamamladım. (Bu çalışma daha sonra Kadim Yayınları tarafından yayınlanmıştır). 2004'de tamamladığım doktoramı ise Ankara SBF'de yaptım. Doktora çalışmalarım için İngiltere ve ABD'de bulundum. Doktora konum "Küreselleşme, Kültür ve Siyaset: Türk Siyasal ve Düşünsel Yaşamında Küreselleşme Yaklaşımları" idi. (Bu çalışma da Küre Yayınları tarafından yayınlanmıştır).

— *Burada iki soru aklıma geliyor. İlki uzun yıllarını İ.Ü SBF'de ve AÜ. SBF'de geçirmiş bir akademisyen olarak Türkiye'nin bu ilk iki SBF'si hakkında bir şeyler söyleyebilecek en yetkin isimlerden birisiniz. Nedir bu iki SBF'nin farkı? Var mı öyle bir durum ve kimin lehine?*

İkinci sorum ise, yüksek lisans ile doktora tezi-

nize baktığımızda, çoğu akademisyende rastlamadığımız bir durum bu. Bambaşka konular çalışmışsınız. Sanki bir kopuş varmış gibi. Birbiri ile çok ilişkili değilermiş gibi.

— Öncelikle her iki üniversitede de çok değerli hocalar ile çalıştığımı söylemeliyim. Hocalarımla katkıları, özverilerini unutamam. İstanbul'dan Şükrü Hanioglu, Cemil Oktay, Ahmet Güner Sayar, Ankara'dan Ömür Sezgin, Mehmet Ali Ağaoğulları ilk aklıma gelen isimler. Kendilerini saygıyla anıyorum. İki fakülteyi karşılaştırmaya gelince, bu aslında İstanbul ile Ankara'yı karşılaştırmak gibi bir şey. İbni Haldun'u, Mostesquieu'yu ve Tanpınar'ı haklı çıkarırcasına şehir, doğal olarak insanları, tutumları ve yaklaşımları etkiliyor. Şimdi geriye dönüp baktığımda benim zamanımdaki İ.Ü. SBF'yi hocalarımla daha dünyaya açık, daha kozmopolit, daha rahat ve daha çoğulcu, bir anlamda daha post-modern görüyorum. AÜ. SBF'de ise daha disiplinli, bir ulus-devletin başkenti de olması nedeniyle daha merkezizetçi, daha modernist bir tutum ve yaklaşım vardı sanki. Tabii ki bütün bunlar yıllar sonra geriye baktığımda iki fakültenin bende izdüşümleri. Yanılıyor olabilirim.

— *Master ve Doktora konularının değişiminde yine bu İstanbul ve Ankara izdüşümünün etkisi var mıydı? Gerçi düz bir bakışta Doktora çalışmamız -Ankara tasvirinize bakarsak-*

çok da Ankara'ya uyumlu değil gibi.

— Doğrusu bu açıdan hiç bakmamıştım. Tarihi, medeniyeti, meşrutiyet dönemini çalışmak, İstanbul ile uyumlu bir konu. Ama 28 Şubat sürecinde Ankara'da, bir ulus-devletin başkentinde küreselleşme çalışmak, herhalde İstanbul etkisinin bende Ankara'da da devam ettiğinin bir göstergesi olsa gerek. Ama hiç de kolay olmadı. Doktoramın uzun sürmesinde bu durumun da etkisi olmuştur belki, ama hiç de pişman değilim. İnsan zorluklardan, krizlerden ve farklı ortamlardan da çok şey öğreniyor.

Master, doktora kopuş mu sorunuza gelince, geriye dönüp baktığımda Said Halim Paşa ilgili çalışmamın Osmanlı modernleşmesini, daha sonraki küreselleşmeye ilişkin doktora çalışmamın ise post-modern, geç modern, post kapitalist, bilişim çağı gibi daha yakın tartışmaları daha iyi analiz etmeme katkı sağladığını düşünüyorum. Bilinçli bir tercih değildi belki ama Said Halim Paşa sonrasında küreselleşme çalışmanın, Türkiye üzerinden/özelinden kalkarak daha gezegen düzeyine taşınmış tartışmaları daha iyi izleyebilmem açısından birbirini tamamlayıcı çalışmalar olduğunu görüyorum. Çünkü Said Halim Paşa'nın şahsında Türkiye'nin modernleşme süreci, İslamcılık, Batıcılık, Türkçülük ve medeniyet tartışmaları gibi konular 11 Eylül sonrasında özellikle Batı ve İslam boyutu ile Türkiye'yi de aşarak tüm dünyanın gündemine oturmuş durumdadır. Kısacası yüksek lisansta Türkiye, medeniyet, aidiyet, İslam merkezli tartışmaların geçmişini, doktora ise küreselleşme süreçleri bağlamında bu tartışmaların geleceğini analiz etmişim farkında olmadan.

— *Daha sonra neler yaptınız?*

— Tabii o yıllar sıkıntılı yıllardı. Doktoram 28 Şubat öncesini, bu süreci ve sonrasındaki yılları kapsıyordu. Doktorayı hemen bitirip dönssem de, dönen arkadaşlardan gördüğümüz baskı,

zorlama ve kadrosuzluk idi. Doktora sürecince kendi imkânlarımla, bir yıl İngiltere'ye, 2 yıl ABD'ye gitmem bir açıdan çalıştığım konunun bir gereği idi. Fazlası ile yerel ve ulusal bir toplumda küreselleşme ve etkileri doğru bir biçimde gözlemlenmezdi çünkü. Ama bir başka açıdan Türkiye'nin o yıllarda karşı karşıya olduğu zorluklardan bir kaçıştı aslında. Bu nedenle gittiğim yerlerde kendi imkânlarımla ayakta kalmam, benzin istasyonları, Burger King gibi yerlerde çalışmam hiç zoruma gitmedi.

Uzatmayayım, nihayetinde doktorayı bitirip kendi üniversiteme döndüm. Daha önce dönen arkadaşlarım gibi bana da kadro verilmedi. Dr. Asistan olarak çalıştım. Ama bu negatif durumu pozitif çevirerek yoğun akademik çalışmalar yaptım. Doktoramdan üç yıl sonra 2007'de, doktorayı verdiğim günle yine aynı gün doçent oldum. Üniversitede pek bir şey değişmedi. Doçent Asistan olarak çalışmaya devam ettim. Öyle ki bölümde doçent ve profesör olmadığı halde tek doçentin asistan olarak çalıştırıldığı Türkiye'deki tek örnektim herhalde. Şükür ki Türkiye'deki olumsuz koşullar YÖK'teki değişimle beraber değişti ve giderek azaldı.

— *İş hayatına akademisyen olarak mı başladınız yani?*

— Benim genellikle eğitim hayatım ile iş hayatım hep birlikte yürümüştür. Lisede iken de boş zamanlarımda çalışırdım. Üniversite yıllarında da kaldığım yurttan, Beyazıt kampüsündeki hemen hemen herkesin uğrak yeri olan Vefadaki İlim Yayma Vakfı Yurdu'nda yöneticilik yaptım. 1993 yılında Araştırma Görevlisi olarak akademik hayata başladım. 1999'da AÜ. SBF'ye kadrom aktarıldı. 2000-2002 yıllarında ABD'de Kansas Üniversitesinde misafir öğretim üyesi olarak çalıştım. Sonra tekrar Ankara Üniversitesi'ne ve doktorayı bitirince de Kırıkale Üniversitesi'ne döndüm. Burada Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölüm Başkanlığı görevini yürütürken, 2010'da Kamu Düzeni ve

Güvenliği Müsteşarlığı'nın Müsteşar Yardımcılığı görevine getirildim.

— **Öğretim üyesi idiniz ve sonrasında Müsteşar Yardımcılığı görevi üstlendiniz. Bu bağlamda bir değerlendirme yaptığımızda, Üniversiteler ve bürokrasi hakkında neler söyleyebilirsiniz?**

— Öncelikle bu iki görevin birbirleri ile ne kadar uyduğu sorulabilir. Öğretim üyeliğinden bürokrasiye, bürokrasiden öğretim üyeliğine geçişler ne kadar anlamlıdır diye düşünülebilir. Bu konuda genel bir değerlendirme yapmak doğru olmayabilir. Farklı durumlara göre farklı değerlendirmeler yapmak gerekir sanırım. Ben kendi kişisel deneyimimi paylaşabilirim belki. Benim temel çalışma alanlarım, daha önce söylediklerimden de anlaşılacağı gibi küreselleşme, kimlik, farklılık, aidiyet ve medeniyet gibi konulardır. Bu görevden önce bu konularda

düşünce kuruluşlarında da çalışmakta, bu tür projelerde yer almaktaydım. Müsteşarlığımızın birinci görevi de terörle mücadele alanında politika ve strateji üretmek. Bir boyutu ile bir tür düşünce kuruluşu gibi. Örtüşen bu çalışma alanları nedeniyle ben kendimi çok fazla üniversiteden kopmuş gibi hissetmiyorum. Tam tersine daha önce sivil alanda yapmakta olduğum çalışmaların şimdi devlet ayağında yer alıyorum. Birbirleri ile örtüşen ve birbirini tamamlayan çalışmalar söz konusu.

Üniversite ve bürokrasi karşılaştırmasına gelince, üniversiteyi ve akademik camiayı bilen ve bu camiaya yoğun eleştiriler yapan birisi olarak, bürokrasiye geçtikten sora doğrusu akademyaya haksızlık ettiğimi düşünüyorum. Akademyaya ilişkin eleştirilerim yanlış olduğu için değil. Maalesef bürokrasimiz Türkiye'de akademyadan daha iyi bir durumda değil. Ya da

akademya, bürokrasi ile kıyaslandığında, daha önceki eleştirilerimi hak edecek kadar kötü bir durumda değil.

— **Çalıştığımız kurum, -klasik tabirle söylenecek olursa ülkemizin içinde bulunduğu hassas dönem göz önüne alındığında- çok stratejik bir öneme sahip. Ülkenin makro güvenlik analizlerini ve politikalarını belirlemede müsteşarlığımıza büyük görev düşse gerek. Güvenlik ve terörle mücadele konularında Dünyada ve Türkiye'de yeni yaklaşımlar nelerdir?**

— Huntington'un, Fukuyama'nın yazıları ile düşünsel arka planı daha önceden hazırlansa da 11 Eylül Saldırıları Batıda çok ciddi kırılmalar yarattı. Soğuk savaşın sona ermesi ile girilen daha barışçıl ve düşmansız bir dünya süreci sona erdi. Ben 11 Eylül'ü ABD'de yaşadım. Bu nedenle 11 Eylül'ün Amerikan toplumunda ne tür bir travma yarattığını biliyorum. Güvenlik ve terörle mücadele alanında 11 Eylül'den sonra Batıda gittikçe içe kapanan, kuşkucu ve korumacı bir sürecin başladığını söyleyebiliriz. Bu da daha az demokrasi daha az insan hakları demektir. Bu durumun somut örneklerini Guantamano'da Afganistan'da ve Irak'da görüyoruz ne yazık ki. Bu sürecin maalesef Batıda aşılabilirdi söylenemez. Artan İslamofobi, ırkçı yaklaşımlar ve saldırılar, daraltılan özgürlük alanları bu sürecin devam ettiğini ortaya koyuyor.

Bizde ise iki binli yıllarla birlikte sürecin tersine işlediği söylenebilir. Dünyadaki bu kapanmanın aksine ülkemizde gittikçe bir açılma süreci yaşanmıştır. Temel hak ve özgürlüklerin çitası yükseltilmiş, karşı karşıya olduğumuz yasaklamalar azaltılmıştır. AB Uyum Yasaları, Demokratikleşme süreçleri ve Mili Birlik ve Kardeşlik Projesi ile gerçekleştirilen adımlar ile ülkemiz daha açık bir ülke haline gelmiştir. Daha çok konuşan, daha çok tartışan, daha az tabunun olduğu bir ülkeye doğru ilerliyoruz. Kuşkusuz olumsuz gelişmeler de yaşanmakta.

Ama sorunları açıklıkla konuşup tartışmaya devam edebilirsek, bu durum doğru yolda ve sağlıklı bir toplum olduğumuzun bir ifadesidir. Avrupa'nın ve Amerika'nın şimdilerde yaşadığı içe kapanmacı politikalara geri dönmek ülkemizin istikrarına, gelişimine ve huzuruna katkı sağlamayacaktır.

— **Biliyorum çok zor ve geniş bir konu ama tam da bu konu ile uğraşan birisi olarak sormadan geçemeyeceğim. Değişik adlarla anılan -PKK, terör, güneydoğu, Kürt- sorununa ilişkin ne söylemek istersiniz?**

— Tabii ki bu konunun pek çok boyutu olduğundan, söylenecek çok fazla şey vardır. Söyleşinin sınırlarını aşmamak için, umuda ve ortak geleceğe odaklanmamız gerektiği bağlamında sadece bir iki noktaya temas edeyim. İsterseniz şuradan başlayayım. Birkaç hafta önce Endonezya'ya gitmiştim. 240 milyonluk bir ülke olmasına rağmen bizim buradan pek fazla siyasal ağırlığı olan bir ülke gibi görünmüyor. Bunu fark edince bizim 70-80 milyonluk bir ülke olarak aslında nüfusumuzun ne kadar da az olduğunu düşündüm. Bu nüfusla bölgesel/küresel bir aktör olunmaz. Ancak bölgesel/küresel bir aktörün motoru olunabilir. Yıllar önce Ankara'daki Alman büyükelçiliğinde bir kitapçık görmüştüm. Şöyle yazıyordu: "Dünyada AB, Avrupa Birliği'nde Almanya". Tek başlarına bir dünya aktörü olamayacağını Almanlar da fark etmişlerdi. NAFTA, AB, Uzak Doğu, Rusya etrafında şekillenen bir bloklar dünyasında yaşıyoruz artık. Bütün bunları niye söylüyoruz? Son zamanlarda ülkemiz Balkanlardan Ortadoğu'ya, Türk Cumhuriyetlerine yönelik bir açılım sergiliyor. Tarihsel bağları yeniden kurmaya çalışıyor. Ancak böyle bir genişlik ve vizyon içerisinde Türkiye'nin bölgesel/küresel bir aktör olabileceğini herkes görüyor. Tam da bu noktada Kürt sorunu aslında Türkiye'nin bütün bu iddialarını sürdürüp sürdüremeyeceğinin, bölgesel bir vizyonu taşıyıp taşıyamayacağının pilot uygulaması gibi duruyor. Biz

bir taraftan haklı olarak Gazze'deki masum insanların umudu olmaya çalışırken, diğer taraftan **“İstanbul'un savunması Saraybosna'dan başlar”** derken, içerde Kürt sorununu, kürdü ile Türkü ile ülkemizi daha güçlü kılacak bir biçimde çözemsek, Türkiye'nin çizdiği yeni vizyon akim kalabilir, sürdürülemez hale gelebilir. Dolayısı ile taşıdığımız tarihsel miras ve sorumluluğu da göz önünde bulundurarak, biran önce Kürt sorununu aşmamız ve medeniyet perspektifinden daha geniş aidiyetlerle bölgesel ve küresel bir aktör olma yolunda ilerlememiz gerekiyor. Bu yolda ilerlerken geçmişte yapılan yanlışlara değil, şu an var olan sıkıntılara ve geleceğe odaklanmamız, birlikte sahip olabileceğimiz fırsatlara ve umuda yelken açmamız gerekiyor.

— **Bürokrasi ve bu hassas görev size boş zaman bırakıyor mu? Bırakıyorsa, boş zamanlarınızı nasıl değerlendirirsiniz? Yapmaktan hoşlandığınız aktiviteler nelerdir?**

— Doğrusunu söylemek gerekirse boş zamanlarının olmasını pek sevmem. Boş zamanlarımda sıkılırım çünkü. Bunun yerine bir başka çalışma ile boş zamanlarımı değerlendirme-ye çalışırım. Bürokrasiye geçmem bu açıdan iyi oldu. Kurumsal ve mesleki çalışmaların dışında kalan zamanlarımda akademik çalışmalar ya da okumalar yapmayı seviyorum. Görmediğim yerleri görmek, dil öğrenmek, farklılıkları anlamaya çalışmak hoşlandığım diğer uğraşlardan bazılarıdır.

— **Unutmadığımız bir anınızı anlatabilir misiniz?**

— İnsanlar belirli bir süre yurt dışında,

Avrupa'da ya da ABD'de kalınca kendi ülkesine gittikleri ülkenin gözünden bakmaya başlıyorlar. Kendi kendini oryantalize eder bir duru-

Son zamanlarda ülkemiz Balkanlardan Ortadoğu'ya, Türk Cumhuriyetlerine yönelik bir açılım sergiliyor. Tarihsel bağları yeniden kurmaya çalışıyor. Ancak böyle bir genişlik ve vizyon içerisinde Türkiye'nin bölgesel/küresel bir aktör olabileceğini herkes görüyor. Tam da bu noktada Kürt sorunu altında Türkiye'nin bütün bu iddialarını sürdürüp sürdüremeyeceğinin, bölgesel bir vizyonu taşıyıp taşıyamayacağının pilot uygulaması gibi duruyor.

ma düşüyorlar. Bunun mutlaka bir art niyetten ya da kompleksden kaynaklanması gerekmiyor. Kendiliğinden, olağan bir biçimde de gelişebiliyor bu yaklaşım. Örneğin, ABD'de belirli bir süre yaşayan birisi, bir süre sonra, Türkiye'ye ABD'den bakıldığı gibi bakmaya başlıyor. Doğal olarak ABD'den Türkiye görülüyor. Amerikan gazetelerinde dış politika çok az yer tutar. Dış politika sayfalarının çoğu reklamdır. Geri

kalanı da Meksika ve Kanada ile ilgilidir. Bu nedenle kendi ülkemize bazen Amerikalıların bize baktığı gibi bakıyoruz. Bu durumu geçen yıllarda Şam'a gittiğimde fark ettim. Ben ve gruptakiler Şam'da, otelde İngilizce konuşuyoruz. Otel görevlisinin duyacağı şekilde dedim ki “ya biz kapı komşumuzla niye İngilizce konuşuyoruz. Ben şimdi oda anahtarımı Türkçe isteyeceğim” dedim ve istedim. Otel görevlisi de “buyurun” dedi. Daha sonraki yıllarda Bosna Hersek'te de otel görevlilerinin Türkçe bildiğine şahit ol-

muştum. Kendi ülkemizi daha sağlıklı değerlendirmek, tarihi mirasımızın farkına varmak ve kendi ülkemize Batılı bir gözle bakmanın etkisinden kurtulmak için sıklıkla Osmanlı Bakiyesi ülkelere gitmemiz gerekiyor. Akademisyenlerin, Gazetecilerin, siyaset adamlarının, askerlerimizin, öğrencilerimizin bu ülkeleri ziyaret etmeleri bu çerçevede son derece gerekli ve anlamlıdır. Osmanlı Bakiyesi toprakları ziyaret etmek insanı titretiyor ve kendisine döndürüyor.

— **Son olarak genç mezunlarımız ve öğrenci kardeşlerimize iletmek istediğiniz bir mesajınız ve öneriniz var mı?**

— Belki biraz uzun olacak ama çok önemli gördüğüm için iki konuda görüşlerimi paylaşmak isterim. Serde hocalık da var ne de olsa. İlki kendilerine belirli bir hedef belirlemeleri, ikincisi ise küresel rekabete hazırlanmaları.

Hedef belirleme açısından, hepimiz öğrencilik yıllarımızda benzer sorunları, endişeleri yaşadık. Hayatta “ne olacaktık”, hangi mesleğe girecektik? Bunlar son derece önemli sorular. Çünkü yaşanmamış bir hayatı nasıl yaşayacağınıza karar veriyorsunuz. Bu karar sizi, müstakbel eşinizi ve çocuklarınızı, kısacası sizi ve sizden neşet edecek nesilleri etkileyecek bir karar. Bu nedenle iyi düşünmek gerekir. Ben bu noktada hocam Ali

Ülkü Azrak'ın meşhur ifadesi ile “havan topu ile bildircin kuşu avlamamak” için öncelikle öğrencilerin kendilerini tanımalarını ve kendilerine uygun bir meslek belirleyip o doğrultuda mücadele etmelerini salık veririm. Kendilerini tanıma, meslekleri araştırma çabalarının ve istişarelerinin sonucunda biraz mücadelecilik olmalarını öneririm. Mevlana'nın ifadesiyle **“kim sonunu daha fazla görürse daha kutludur. Çalışmaya daha ciddiyle sarılır”**

O zamanlar bir öykü olarak da yayınlanan benim kendi kararımı nasıl verdiğimi izah edersem ne demek istediğim daha iyi anlaşılabilir. Üçüncü sınıftaydım galiba. Yine zihnimi her zamanki gibi “ne olacağım” sorusu meşgul ediyor. Ben ne olabilirdim. Önce rahmetli Necip Fazıl'ın “Yerleştirse başını, iki diz kapağı arasına/Soruverse, ben neyim ve bu hal neyin nesi?”

şiiirindeki gibi, mezuniyet sonrasındaki alternatiflerimi sıraladım. Dört temel alternatif vardı. Akademisyenlik, bürokrasi, özel sektör ve Sivil toplum örgütlerinde yer almak (vakıflar, dernekler, siyasal partiler gibi). Bu gün de galiba yine bu dört alternatif var. Sonra her bir alternatifini yaşamış gibi düşledim kendimi. Örneğin bürokrasiye girdim. Uzman, müfettiş, kaymakam oldum önce, sonra evlendim. Çoluk çocuğum oldu. Mesleğimde en üst noktalara kadar yükseldim. Emekli oldum ve öldüm. Evet, evet, öldüm. Sonra diğer meslekleri de aynı şekilde yaşamış gibi hayal edip, mezar altına koydum kendimi. Biraz Dostoyevski'nin “Yeraltından Notlar”ını çağrıştırıyor değil mi? Bugünden ile-

natifi yaşamış gibi düşledim kendimi. Örneğin bürokrasiye girdim. Uzman, müfettiş, kaymakam oldum önce, sonra evlendim. Çoluk çocuğum oldu. Mesleğimde en üst noktalara kadar yükseldim. Emekli oldum ve öldüm. Evet, evet, öldüm. Sonra diğer meslekleri de aynı şekilde yaşamış gibi hayal edip, mezar altına koydum kendimi. Biraz Dostoyevski'nin “Yeraltından Notlar”ını çağrıştırıyor değil mi? Bugünden ile-

riye değil, mezar altından geriye baktım, acaba doğru mu yaptım diye. Bugünden ileriye bakınca, idealleriniz, size en uygun mesleğin ne olduğu, geriye bırakmak istediğiniz miras yeterince ağırlık tutmuyor değerlendirmelerinizde. İlgili mesleğin özlük hakları, sosyal statüsü, ailenizin ve çevrenizin ne diyeceği çoğunlukla kararlarınızı etkiliyor. Ama yaşanmamış bir hayatı yaşamış gibi düşünüp mezar altından geriye bakınca sadece üzerinizdeki toprağın ağırlığı ile düşünüyorsunuz. Kendisini, ideallerini ve yapmak istediklerini doğru bir şekilde değerlendirip, yeterince istişare ettikten sonra verilecek karar kuşkusuz herkes için farklı olacaktır. Bu geniş değerlendirme biçimi sonrasında insanlar verdikleri kararlarının daha fazla arkasında duracak ve daha çok istedikleri meslekleri yapacaklarından bu durumdan toplum da kazançlı çıkacaktır. Tabii her zaman için Türkiye'nin koşullarını, bir meslek sahibi olabilmenin zorluklarını göz önünde bulundurmak gerek. Yukarıda bahsettiğim bakış açısından sonra ideallerinin peşinden ne kadar koşacağına, bunun için ne kadar özveride bulunacağına herkes kendisi karar verecek. Ama sanırım her esen rüzgarla her meslek için havalanan bir yaprak olmaktansa ideallerin peşinden az da olsa koşmak daha anlamlıdır. Çocuklarınıza anlatacak öyküleriniz de olur sonra.

Belirli bir hedef belirlemek ve bu hedefte olabildiğince ısrarlı olmaktan sonra öğrenci kardeşlerime önereceğim ikinci şey kendilerini küresel rekabete hazırlamalarıdır. Türkiye Özallı yıllarla birlikte ve iki binli yıllardan sonra daha fazla dış dünyaya açılrsa da, öğrencilerimizin daha henüz yeterince küresel bir rekabet içerisinde olduklarını söyleyemeyiz. Avrupa ya da ABD'de bizim insanlarımız hemen hemen her alanda çalışabiliyorlar. Ülkemizde üniversitelerde, belediyelerde, özel sektörde henüz yabancı ülkelere insanları çalışmıyor. Ama süreç hızla oraya doğru gidiyor. Türkiye dışında başarılı olmak için öğrencilerimizin zaten küresel düzeyde rekabet edebilir olmaları

gerekiyor. Ama önümüzdeki yıllarda Türkiye içinde de iş sahibi olabilmek için bu rekabete göre öğrencilerimizin kendi donanımlarını geliştirmeleri gerekiyor. Mesleğinde iyi olmanın yanı sıra, yabancı dil, etkili iletişim becerisi, çalışkanlık, dürüstlük, adil ve ahlaklı olma, ülkesinin değerleri ile birlikte evrensel değerlere sahip olma bu küresel rekabette taşınması gereken niteliklerden bazıları. Dışişleri Bakanımız Ahmet Davutoğlu'nun çok haklı olarak belirttiği gibi, ulusal, evrensel ve alt kültür bağlamında "artık bizim sadece kendi dünyası ile ilgilenen bir insan tipine ihtiyacımız" bulunmamaktadır. Yetiştireceğimiz insanlar, bir taraftan, bir Hintli, bir Afrikalı, bir Batılı ile aynı kurumda çalışabilme kabiliyeti ve etiğine sahip olabilmeli iken "aynı zamanda geri dönüp bir Urfa kahvesinde, bir Edirne kahvesinde oradaki halkla hemhal olabilecek şekilde" davranabilmelidir. Bizim 'Yabandaki, 'Zeytindağı'ndaki kopuklukları, yabancılaşmaları değil bütünleşmeleri öne çıkaran farklı kaynaklardan beslenebilen bir elit yetiştirmemiz gerekmektedir

— *Zaman ayırdığımız için teşekkür eder, bundan sonraki çalışmalarınızda başarılar dileriz.*

— Bu söyleşi vesilesi ile mensuplarımızla, arkadaşlarımla, öğrenci kardeşlerimizle ve kendimle konuşma fırsatı verdiğiniz için ben teşekkür ederim.

Olması Gerekenin Olması

Dr. Yavuz CANKARA

(2001 Mezunu, İ.Ü. SBF. Öğretim Üyesi)

11 Eylül 2001 saldırılarından sonra uluslararası ilişkilerin yapısı Amerika tarafından kendi çıkarlarını ve güvenliğini sağlama gerekçesi bahane edilerek kökten değiştirilmiştir. Dünyanın belli başlı güç odakları bile ABD'nin karşısında yer almaktan çekinmiştir. Amerika Başkanı George W. Bush; "terörle mücadelemizde ya bizdensiniz ya da onlardan" diyerek tüm dünyayı açıkça tehdit edip, uluslararası sistemi felce uğratmıştır. ABD'nin, Birleşmiş Milletlerin varlığını kendi çıkarları söz konusu olduğunda tanımayacağını belli eden tavırları dünyayı bir kaos ortamına taşımıştır. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra uluslararası sistemin yaşadığı bu büyük kriz tepe noktasına ise Irak'ın işgaliyle ulaşmıştır. Amerika Birleşik Devletleri uluslararası hukukun boşluklarından yararlanarak Irak operasyonuna meşruiyet sağlamaya çalışmış olsa da, bu konuda tam anlamıyla dünyayı ikna ettiğini söylemek gerçekten zordur. Yıllar sonra Irak'ın işgalinin meşruiyetini sağlamak için yayınlanan raporların gerçek olmayan belgeler ve kanıtlanamayan iddialar üzerine kurgulandığı ortaya çıktığında ise Irak'ın işgalinin insani boyutu insanlık tarihinde kara bir sayfa olarak yer almıştır.

Başkan George W. Bush Amerikan yönetimi Neo-Muhafazakar yapısı ile birlikte İsrail'in güvenliğini sağlamak ve Soğuk Savaş'tan sonra kendisine radikal İslamcı grupları yeni düşman olarak hedef haline getirmeye odaklanmışsa da aslında Ortadoğu coğrafyasında yapılmak istenen büyük bir dönüşümün gerçekleştirilmesidir. **Amerikan yönetimindeki neo-muhafazakarlar aslında realist politikalar uygulayarak idealize ettikleri bir dünyaya kavuşmayı planlamaktaydılar.** Hedefleri; bölgedeki ülkelerin sınırları değiştirmek ve siyasi ve ekonomik

reformlar yaparak bölge yapısını direkt olarak değiştirmektir. Ama gözden kaçırılan nokta insan faktörünün yani bölge halklarının kendi düşüncelerinin pek hesaba katılmamasıdır. ABD'nin Irak'ta planladıklarını tam olarak hayata geçirememesi, bölgeye yönelik diğer politikalarını hayata geçirmesini engellemiştir.

Ortadoğu coğrafyasında bu gelişmeler yaşanırken Türkiye ise birdenbire 1 Mart tezkeresi Meclis'ten yeterli çoğunluğa ulaşamadığı gerekçesiyle (250 ret, 264 kabul, 19 çekimsiz oyu kullanıldı) kabul edilmediği için, ABD ile olan ilişkilerinde büyük bir kriz yaşamıştır. Bu kararın doğru mu yanlış mı bir karar olduğunu hiç şüphesiz tarih bize gösterecektir. Zira her iki argüman için de olumlu ve olumsuz yorumlar söz konusudur. O dönem için Türkiye'nin Amerika'yı karşısında almasının çok büyük zararları olacağına dair yorumlar yapılmıştır. Aslında işgal sonrası yaşananlar Türkiye'nin itibarını en azından Ortadoğu halklarının gönlünde önemli bir yere yükseltmiştir. Bu bağlamda Türkiye bölgede dinamik ekonomik yapısıyla, demokrasisiyle bölgedeki ülkelere model olarak dahi sunulmuştur. Tüm bu yaşanan dış gelişmelere paralel olarak da Türkiye ekonomisi istikrarlı bir şekilde kendini geliştirmeye başlamıştır. Aynı zamanda Türkiye komşularıyla önemli

ticaret ilişkileri oluşturmuştur. Türkiye bölgesel lider olarak pozisyonunu iyice sağlamlaştırmasıyla beraber kendi çevresindeki problemlerle daha fazla ilgilenmeye başlamış ve haksızlıkları her platformda dile getirmiştir.

Türk dış politikasının geleneksel kalıplarından çıkarak bir paradigma (*kişilerin, grupların veya toplumların bakış açısı*) değişikliğine gitmesi, dış politikanın uygulanışı da değiştirmekteydi. Bu paradigma değişimini iyi okuyamayanlar *Türkiye'nin potansiyelinin farkında olmadıklarından mıdır yoksa farkında oldukları için midir yapılan politikaları şiddetle eleştirmeye (hem içerden hem dışarıdan) başlamışlardır.* Buna en somut örnek ise Türkiye'nin eksenini mi kayıyor tartışmalarının hala tazeliğini korumasıdır. Kanımca Türkiye'nin kendi potansiyelinin farkına vararak o yönde politikalara izlemeye başlamasıyla birlikte, statükodan hoşnut olanların yeni dönemdeki revizyonist politikalarından pek de hoşnut olmadıklarıdır.

Sayın Başbakan'ın "One minute" çıkışını aslında bu politikanın dünyaya ilanı olarak da görebiliriz. Eskiden olsa ertesi gün borsa çöker, dolar ve faiz fırlar ve Türkiye ekonomisi kara bir gün daha yaşardı. Ama bu saydıklarımın hiçbirisi olmamıştır. Nedeni ise paradigmanın değişmiş olması ve ABD'nin Türkiye'ye olan ihtiyacı olarak özetleyebiliriz. Kısacası bölgede Irak

operasyonu sonrasında İran'ın özgül ağırlığının artması Amerikan çıkarlarını tehdit etmekteydi. Bu dengeyi sağlayabilecek tek bir güç vardı o da Türkiye. Burada kısa bir parantez açarak Ortadoğu coğrafyasında İran ve ABD arasında bölgesel bir Soğuk Savaş'ın yaşandığını söyleyebiliriz. İran; Suriye, Lübnan-Hizbullah ve Filistin'de de Hamas'a arka çıkarak ve Ortadoğu coğrafyasındaki diğer Şii unsurları destekleyerek, Amerika ve hasımlarını rahatsız etmekte ve geliştirdiği füze sistemleri ve nükleer güç olmak için verdiği uğraş ile İsrail ve Amerika'yı korkutmaktadır. Bölgede neler olduğu yorumlanırken kanımca tüm bu faktörlerin göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Böylelikle ilk defa Türkiye'de karar alıcılar Türkiye'nin İsrail'e ihtiyacından daha ziyade, İsrail'in Türkiye'ye ihtiyacının olduğu gerçeğini ilan etmiş oldular. Aslında bunu Türkiye nezdinde İsrail algılamasının ne kadar çok değiştiğinin de bir göstergesi olarak da okuyabiliriz. İsrail'in de normal bir devlet olarak görülmesi gerektiği, her şeye güçlerinin yetmediği ve oluşturulan İsrail efsanesinin-mitinin pek de öyle olmadığı anlaşılmıştır. Bunu İsrail'i hafife almak için değil de, onu o kadar da gözümüzde büyütmememiz gerektiği için ifade etmekteyim. Psikolojik harp açısından bakıldığında, Arapların İsrail'e karşı bir yılgınlık psikolojisi içinde olduğunu söyleyebiliriz. Tüm bunların

değişmesi ve kendi potansiyelimizin farkına varabilmemiz açısından bu algı değişiminin şart olduğunu söyleyebiliriz. İsrail'in 2006'daki Lübnan Savaşı da hedefler ve sonuçlar açısından değerlendirildiğinde, yaşadığı başarısızlık açıkça ortaya çıkmaktadır.

Tüm bu gelişmeleri özetledikten sonra son birkaç yıl içerisinde yaşadıklarımıza bakarsak; Kuzey Afrika ülkelerinde Batı'nın deyimiyle bir "Arap Baharı" yaşanmaktadır. Bu Arap baharı kavramını da özellikle şüpheyle karşılamamız gerektiğini belirtmeliyim. "Arap Baharı" kavramı daha önce yaşanan "renkli devrimler" hatırlatmakta ve bu renkli devrimler sonrası o ülkelerde her şey güllük gülistanlık bir hal almış da, pek bizim haberimiz yokmuş diye sorgulamaktayım. Açıkçası ne oldu da bu süreç yaşanıyor, Tunus'ta kendini yakan bir gençten sonra yaşanan gelişmeler tüm bölgeyi nasıl etkisi altına aldı belli değil ve Mübarek ile Kaddafi rejiminin son bulmasıyla da halen ne olacağı konusunda bir bilinmezliğin, sis perdesinin olduğu bir durumla karşı karşıyayız. Bu yaşananlar bir internet devrimi midir, yoksa ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında hazırladığı planların hayata geçirilmesi midir, şimdilik buna cevap vermek zor. Büyük bir değişim yaşanıyor, bu değişim o ülkelerde yaşayan halkı nasıl etkileyecek, ekonomik ve sosyal refah anlamında nasıl bir katkısı olacak ve en önemlisi bu süreç

sonucunda Batı ile ilişkiler bakımından eski liderlerini bile aratmayacak şekilde yeni Tiranlar mı oluşacak? Tüm bu soruların cevapları zaman içerisinde cevap bulacaktır.

Bizim için önemli olan ise Türkiye'nin lider ülke pozisyonunu sağlamlaştırarak, bu coğrafyada Batı'nın durduğu noktadan çok daha farklı bir yerde kendisini konumlandırmasıdır. Önemli olan Türkiye'nin bu ülkeler ve halkları ile kurduğu bağı real politik sahaya taşınmasıdır. Türk dış politikası bu açıdan yumuşak güç (soft power) ve akılcı politikaları (smart power) çok iyi şekilde kullanmakta ve Türkiye'nin alacağı pozisyon her açıdan diğer büyük güçleri de yakından alakadar etmektedir. Tarihin yüklediği ağır sorumluluğun farkında olan Türkiye, Sayın Başbakan Erdoğan'ın BM Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmayla, Batı'nın ikiyüzlülüğünü onların kendi evinde çok net cümlelerle ifade etmiştir. Bu açıdan Türkiye kendi bölgesini de aşarak, lider ülke olma yolunda çok doğru bir yolda ilerlemektedir. Lider ülke olmanın parametreleri bellidir. Kendi savunma sanayinizi, kendi teknolojinizi üretmeniz gerekmektedir. Bu parametreleri yerine getiremeyen ülkeler büyük ülkelerin nüfuzu altına girmeye mecburdurlar.

Türkiye'nin ve bizlerin çok ağır bir sorumluluğu olduğunun bilincinde olmamız gerekmektedir. Özellikle genç üniversite öğrencilerine büyük işler düşmektedir. Bilgisayar Mühendisliği bölümünde okuyan bir öğrenci niçin o bölümü okuması gerektiğini kafasında sorgulamıyorsa, yazacağı bir yazılımın kendi uçağımızı uçurmamız açısından ne kadar önemli olduğunun bilincinde olmadıkça, sadece bir bilgisayar mühendisi yetiştirmiş oluruz. Bu durum Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde okuyan bir öğrenci içinde aynen geçerlidir. Neyi, niçin okuduğunun bilincinde olmayan bir kuşak ne yazık ki kayıp bir kuşaktır.

Bakıma Muhtaç Özürlülere Evde Bakım Hizmetinin Usul ve Esasları

Mahmut KOTAN
(1997 Mezunu, SGK Başmüfettişi)

I- Giriş

Ülkemizde bakıma muhtaç binlerce özürlü vatandaşımız bulunmaktadır. Kimi en yakınımızdaki olabileceği gibi kimi de komşumuz olabilmektedir. Bunlardan özellikle gerçekten bakıma muhtaç olanlar korunmaya ve sıcak bir ilgiye ihtiyaç duymaktadırlar. Devletin iki yüzü vardır derler. Soğuk yüzü ve sıcak yüzü. Soğuk olan yüzü sevimsiz ve caydırıcı olandır. Sıcak olan yüzü ise şefkatli ve kucaklayıcı olanıdır. Devletin sıcak yüzü özürlü vatandaşlarımıza karşı olan yaklaşımında kendini belli etmektedir. Sosyal devlet ilkesinin bir sonucu olarak, Devletimiz, bakıma muhtaç vatandaşlarına sıcak bir yuva ortamını kendi evinde hissettirmek için evde bakım ücreti ile aileyi kendi ortamında korumak ve devletin yanında olduğunu göstermek için bir takım yasal düzenlemeler yapmaktadır. İşte bu düzenlemelerden biri de 30.07.2006 tarihinde yürürlüğe konan **“Bakıma Muhtaç Özürlülerin Tesbiti Ve Bakım Hizmeti Esaslarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmelik”** hükümleri çerçevesinde bakıma muhtaç özürlü vatandaşlarımıza yönelik olarak verilen bakım hizmeti ve bakım ücretidir. Bakım hizmetleri, bakıma muhtaç özürünün bakımına yönelik olarak kişisel bakım hizmetlerini ve psiko-sosyal destek hizmetlerini kapsamaktadır.

Söz konusu bakım hizmetleri, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu(SHÇEK)’na bağlı bakım ve rehabilitasyon merkezlerinde

ve SHÇEK’in izni ile açılan diğer resmî kurum veya kuruluşlara ait merkezlerde, gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine ait özel bakım merkezlerinde veya bakıma muhtaç özürünün ikametgâhında verilmekte olup, bu makalemizde **akrabalar tarafından verilen evde bakım hizmeti** ile ilgili uygulamanın usul ve esasları üzerinde durulacaktır.

II- Bakıma Muhtaç Özürlü

Özürlülük sınıflandırmasına göre % 70 ve üzeri özürlü raporu olanlar yasal olarak bakıma muhtaç olarak değerlendirilmektedir. Özürlülük sınıflandırmasına göre ağır özürlü olduğu belgelendirilenlerden; günlük hayatın alışılmış, tekrar eden gereklerini önemli ölçüde yerine getirememesi nedeniyle hayatını başkasının yardımı ve bakımı olmadan devam ettiremeyecek derecede düşkün olduğu, her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamı esas alınmak suretiyle; kendilerine ait veya bakmakla yükümlü olduğu birey sayısına göre kendilerine düşen ortalama aylık gelir tutarının, bir aylık net asgari ücret tutarının 2/3’ünden daha az olduğu bakım raporu ile tespit edilen bakıma muhtaç özürlüler evde bakım hizmetinden faydalanabilir.

III- Özürlüye Bakabilecek Akrabalar ve Bakmakla Yükümlü Olunanlar

Akraba, bizim medeni kanunumuzda geniş bir tanımı olan usul ve furuunu da içine alan, kan ve evlilik bağı ile birbirine bağlanan bir hısımlık olarak tanımlanmıştır. Medeni Kanunda **“Hısımlık”** kan hısımlığı ve kayın hısımlığı olarak ikiye ayrılmıştır. Kan hısımlığı: Kan hısımlığının derecesi, hısımları birbirine bağlayan doğum sayısı ile belli olur. Biri diğerinden gelen kişiler arasında üstsoy-altsoy hısımlığı; biri diğerinden gelmeyip de, ortak bir kökten gelen kişiler arasında yansoy hısımlığı vardır. Kayın hısımlığı: Eşlerden biri ile diğer eşin kan hısımları, aynı tür ve dereceden kayın hısımları olur. Kayın hısımlığı, kendisini meydana getiren evliliğin sona ermesiyle ortadan kalkmaz.

Yukarıda bahsi geçen Yönetmelikte bakıma muhtaç özürlüye bakabilecek olanlar “Akraba” olarak tanımlanmış olup bu tanıma göre akrabalar: üveyler dahil olmak üzere bakıma muhtaç özürünün; eşi, çocukları ile çocuklarının eşleri, ana ve babası ile bunların ana ve babası, torunları ile torunlarının eşleri, kardeşleri ile kardeşlerinin eşleri, kardeşlerinin çocukları ile kardeş çocuklarının eşleri, eşinin ana ve babası, eşinin kardeşleri, eşinin kardeşlerinin eşleri ile çocukları, amcaları ve amcalarının eşleri, amca çocukları ile bunların eşleri, halaları ile halalarının eşleri, hala çocukları ile bunların eşleri, dayıları ve dayılarının eşleri, dayı çocukları ile bunların eşleri, teyzeleri ve teyzelerinin eşleri, teyze çocukları ile bunların eşlerinden her biri olarak ifade edilmiştir.

Söz konusu Yönetmeliğin uygulanmasında, **Bakmakla Yükümlü Olunan Bireyler:** Üveyler de dahil olmak üzere bakıma muhtaç özürünün kendisi ve kendisi ile birlikte aynı evde yaşayan; eşi, çocukları ile ana ve babası, çocuklarının eşleri, evli olmayan torunları, ana ve babasının ana ve babası, evli olmayan kardeşleri, eşinin ana ve babası, eşinin evli olmayan kardeşleri;

başka bir adreste bulunsa dahi evli olmayan ve eğitimini devam ettiren 25 yaşını tamamlamamış çocukları ile aynı durumdaki kardeşleri ve eşinin kardeşleri ile aynı evde yaşamakta iken er veya erbaş olarak askere gitmiş olan babası, çocuğu ve kardeşi; ayrı adreslerde ikamet etse dahi özürlü üzerinde velayeti devam eden anne ve babası olarak ifade edilmiştir.

IV- SHÇEK Tarafından İstenen Belgeler

Gerek evde bakım hizmeti için gerekse bakım merkezinde bakım için, bakıma muhtaç özürünün başvurusunda, bakıma muhtaç özüründen, ailesinden veya yasal temsilcisinden aşağıdaki belgeler istenir.

- Vukuatlı nüfus kayıt örneği
- İkametgâh belgesi
- Özürlü sağlık kurulu raporu
- Yatılı ve sürekli bakımı için resmi veya özel bakım merkezine yerleştirilecek olan bakıma muhtaç özürlü için ilgili mahkemelerden alınacak bir bakım merkezine yerleştirilmesi kararı ile velayet altında değil ise vesayet altına alınması ve vasi atanması kararı
- Bakmakla yükümlü olunan bireyler kapsamındaki kişilerin gelir ve mal durumuna ilişkin yazılı beyanı ve taahhüdü ile beyanın içeriğine dair belgeler
- İki adet vesikalık fotoğraf
- Varsa öğrenim durumunu gösterir belge veya sureti
- Özürlünün vasisi var ise, vesayete ve vasi

atanmasına ilişkin mahkeme kararı

ğ) Anne babanın boşanmış olması hâlinde, boşanmaya ilişkin mahkeme kararı

V- Özürlünün İkamet Yerinde İnceleme ve Tespit

Yukarıda belirtilen belgeleri ikametinin bulunduğu Sosyal Hizmetler İl/İlçe Müdürlüğüne veren özürlü ve ailesi hakkında, bakım hizmetleri değerlendirme heyeti, özürünü ve ailesini ikametgâhında, ikametgâh adresinde yaşamıyorlar ise fiilen yaşadıkları yerde ziyaret ederek, bakım raporunu hazırlar. Bakım raporunun hazırlanması sürecinde, özürüne ait veya bakmakla yükümlü olunan birey sayısına göre özürüne düşen gelir ile özürünün ve ailesinin fiziksel, zihinsel, duygusal, psiko-sosyal ve demografik özellikleri ve özgeçmişleri, özürlü ve özürünü kabullenme durumu tespit edilerek özürünün hakları, yararlanabileceği özel eğitim, mesleki rehabilitasyon, tıbbi tedavi ve rehabilitasyon, sosyal yardımlar, koruyucu aile, evlat edindirme gibi hizmetler hakkında değerlendirme yapılır. Bakmakla yükümlü olunan tüm bireylerin gelirleri, toplam gelire dâhil edilir.

VI- Hizmetin Akraba Tarafından Verilmesi

Bakıma muhtaç özürüne akrabanın bakım hizmeti vermesi hâlinde, bakıma muhtaç özürlü ile akrabanın aynı adreste ikamet etmesi esastır. Ancak, bakıma muhtaç özürüne bakacak başka kişinin bulunmaması ve bakıma muhtaç özürünün veya yasal temsilcisinin özel veya resmi merkezlerde bakım hizmeti almayı istememesi hâlinde; bakım hizmetleri değerlendirme heyetinin de bakım hizmetinin verilmesinde sorun veya yetersizlik olmayacağına kanaat getirmesi şartıyla, bakım hizmeti her gün rahatlıkla gelinip gidilebilecek yakınlıktaki farklı adresteki akraba tarafından da verilebilir. Bu durumda, bakıma muhtaç özürünün 24 saat içindeki tüm bakım ihtiyacının giderilmesi ve fiilen en az 8

saat bakıma muhtaç özürlü ile birlikte olunması ve bakım raporunda 8 saatten az olmamak üzere kaç saat birlikte olunacağını belirtilmesi gereklidir.

Bakıma muhtaç özürünün veya yasal temsilcisinin talep etmesi hâlinde, bakım hizmeti SHÇEK'in denetim ve rehberliğinde bakıma muhtaç özürünün akrabası veya bakıcı personel tarafından bakıma muhtaç özürünün veya akrabasının ikametgâhında verilebilir. Bu durumda bakıma muhtaç özürülere sunulan bakım hizmeti karşılığında, bakım ücreti bakıma muhtaç özürünün akrabasına veya bakıcı personeli istihdam eden özel bakım merkezine il müdürlüğü tarafından aylık olarak ödenir.

VII- Bakım Ücretleri ve Bir Örnek

Bakıma muhtaç özürülere verilecek bakım hizmeti karşılığında ödenecek ücret tutarları hizmetin nerede ve ne şekilde verildiğine göre değişiklik göstermektedir. Buna göre verilen hizmetin niteliğine göre aylık bakım ücretleri aşağıda belirtilmiştir:

- Yatılı bakım merkezlerinden, günde yirmi-dört saat süreyle bakım hizmeti alan bakıma muhtaç özürülüler için iki aylık net asgari ücret tutarında,
- Gündüzlü bakım merkezlerinden, günde sekiz saat süreyle tam gün hizmet alan bakıma muhtaç özürülüler için bir aylık net asgari ücret tutarında,
- Gündüzlü bakım merkezlerinden, günde dört saat süreyle yarım gün bakım hizmeti alan bakıma muhtaç özürülüler için bir aylık net asgari ücretin yarısı tutarında,
- Gündüzlü veya yatılı bakım merkezlerinde istihdam edilen bakıcı personel tarafından bakıma muhtaç özürünün ikametgâhında günde üç saat süreyle hizmet alan bakıma muhtaç özürülüler için bakım merkezine bir aylık net asgari ücret tutarında,
- Akrabaları tarafından günde yirmidört saat

süreyle bakılan bakıma muhtaç özürülüler için bir aylık net asgari ücret tutarında, ödeme yapılır.

Bu makalede özel olarak akrabalar tarafından verilen evde bakım hizmeti üzerinde durulduğundan, akraba tarafından verilen bakım hizmeti karşılığında SHÇEK tarafından bakıma muhtaç kişiye bakan kimseye, ne kadar ücret verileceğini ve ücretin ne şekilde hesaplanacağını bir örnekle açıklayalım.

Bir hanede eşler ve çocuklar toplam A, B, C, D ve E isimli 5 kişinin yaşadığını farzedelim. Bunlardan (B) %85 özürlü ve bakıma muhtaç. Bir geliri yok. (A) evin reisi, emekli ve 915.-TL aylık geliri var. (C) bekar ama bir işyerinde çalışıyor, aylık 750.-TL ücret geliri var.(Bu kişi vergi mükellefi de olabilir. Yani yıllık 9.000.-TL gelir beyan etmiştir. Aylık gelir beyanı 750.-TL eder.) (D) lise, (E) 23 yaşında ve başka bir ilde üniversitede okumaktadır. Üniversite öğrencisinin başka bir ilde olması hane sayısını değiştirmez. Toplam sayıya dahildir. Ailede başka bir gelir de yoktur. Bu durumda ailenin aylık toplam geliri 1.665.-TL'dir. Kişi başına düşen aylık gelir 333.-TL olmaktadır. Şimdi 'A'nın SHÇEK'in ilgili birimine başvurarak 'B' için evde bakım ücreti talep ettiğini varsayalım.

Asgari ücret her 6 ayda bir değiştiğine göre müracaat sonrası net asgari ücret ne kadarsa ona göre değerlendirme yapılır. 01.07.2011-31.12.2011 dönemi için 16 yaşından büyükler için asgari net ücret 658.95-TL olup(brüt asgari ücret 837,00.-TL) net asgari ücretin 2/3'ü 558.-TL olmaktadır. Buna göre örneğimizdeki hane içerisinde kişi başı gelir 333.-TL olduğundan, hane içindeki kişi başına düşen aylık gelir 558.-TL'den az olduğu için bakıma muhtaç özürlü 'B' için evde bakım ücreti alınabilecek olup, buna göre SHÇEK tarafından (A)'ya ilk altı ay için aylık 837.-TL evde bakım ücreti ödenecektir

VIII- Sonuç

Özürlü vatandaşımızın, huzur evleri yerine, aile birliğinin sıcaklığını sürekli hissetmelerinin yanı sıra Devletin sıcak yüzünü de hissetmesi her açıdan büyük bir mutluluk kaynağı olmaktadır. Bu çerçeveden bakıldığında asgari ücretlinin ayda aldığı ücrete denk bir ödemenin, bakıma muhtaç kimseye ikametinde bakan aile fertlerine yapılması, çok yerinde ve isabetli bir karardır.

Özetle ifade etmek gerekirse, bakıma muhtaç özürlü için bakım ücreti kriteri her zaman için aile içi aylık gelirin o günkü net asgari ücretin 2/3'nin altında veya üstünde olup olmadığına göre belirlenmektedir. Bakıma muhtaç özürüne bakım hizmeti karşılığında verilen bakım ücreti ise her altı ayda bir Bakanlar Kurulunca belirlenen asgari ücret tutarında artış göstermekte olup bugün itibarıyla bu ücret 837.-TL'dir. Bu ücrete asgari geçim indirim dahil edilmemektedir. Yani asgari geçim indirimi bu ödeme türünde yer almamaktadır.

Öte yandan, bakıma muhtaç özürüne akrabaları tarafından ikametgâhında bakım hizmetinin verilmesi durumunda, bakım ücreti, bakım hizmetini veren kişiye, bakım hizmetinin verilmesini takip eden ay içinde SHÇEK ilgili il müdürlüğü tarafından ödenmekte olup, geliri hakkında yalan veya yanlış beyanda bulunan veya sahte belge veren veya gelirini saklayan kişi ile geliri hakkındaki değişikliği süresinde bildirmeyenler hakkında genel hükümlere göre yasal işlem yapılmaktadır. Yine aynı şekilde bakım ücreti ödenen bakıma muhtaç özürünün vefat etmesi hâlinde, bakım hizmetini üstlenen özel bakım merkezi veya akrabası en geç on beş gün içinde durumu il müdürlüğüne bildirmek zorundadır. Aksi takdirde sorumlular hakkında hukuki ve idari işlem yapılır.

Özürlülerimiz engelli değildir. Unutmayalım ki herkesin önüne bir engel çıkabilir. Eğer öyle düşünüyorsanız engel sizsiniz.

Fatih Projesi: Dünyanın Fatih'i Olabilmek İçin...

Meryem ARSLAN
(1999 Mezunu, İnovasyon Uzmanı)

1960'larda mainframe (Ölçüleri ve kapasitesi itibarı ile büyük bilgisayar) ile başlayan bilgisayarla dansımız, önceleri her işyerine 1 adet ile sınırlanmış ve dünya genelinde 1 milyon adet olması hedeflenmiş. 1970'lerde firmalarda her departmana 1 bilgisayar fikri kabul görmüş, Bill Gates'in yükselen potansiyeli fark ederek Harvard'ı bırakması da bu döneme rastlar, 1980-1990'larda PC, 2000'lerde ise masaüstü bilgisayarlar boy gösterir ve internetle yoğrulur, 1 milyar adet olarak hedeflenen sayı 2010'larda 10 milyar adet olarak gösteriliyor.

Dünya, teknolojiyi son hızla takip ediyor. Teknolojik yarışın üst boyutlarda seyrettiği bu dönemde ön sıralarda yer alabilmek çok önemli. Dolayısıyla eğitimde teknolojinin kullanılması hayati öneme sahip. Peki bu alanda neler yapılıyor?

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yürütülen ve Ulaştırma Bakanlığı tarafından desteklenen milli bir projemiz var. "Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi" olarak tanımlanan Fatih Projesi. Proje yeni Fatih'ler yetiştirilmesini sağlayacak.

Projenin amacı kısaca, **2013 yılı sonuna kadar dersliklere bilgi teknolojileri araçları**

sağlanarak, bilgi toplumu olma yolunda bilgi teknolojileri destekli öğretimin gerçekleştirilmesini sağlamak, Türkiye'nin her yerinde öğrencilerin sosyo ekonomik durumu ve şartları ne olursa olsun bilişim teknolojisi olanaklarından yararlanmasını gerçekleştirmek.

Fırsatları artırma ve teknolojiyi iyileştirme hareketi olarak tanımlanan projede hedef, bilgi ve iletişim teknolojilerinin eğitim sürecinin temel araçlarından biri olmasını sağlamak ve öğrencilerin, öğretmenlerin bu teknolojileri etkin kullanımını gerçekleştirmek.

Bu kapsamda, örgün ve yaygın eğitim verilen kurumlarda bilgi ve iletişim teknolojisi altyapısını tamamlanması, öğrencilere bu mekânlarda bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanma yetkinliğinin kazandırılması, bilgi ve iletişim teknolojileri destekli öğretim programlarının geliştirilmesi planlanmaktadır.

Devlet Planlama Teşkilatı tarafından hazırlanan Bilgi Toplumu Stratejisi'nde bilgi toplumuna dönüşümün sağlanması için Milli Eğitim Bakanlığı'nın görev alanı ile ilgili olarak aşağıdaki hedeflerin gerçekleştirilmesi bekleniyor;

- Bireylerin yaşamboyu öğrenim yaklaşımı ve e-öğrenme yoluyla kendilerini geliştirmeleri için uygun yapıların oluşumu ve e-içeriğin ge-

liştirilmesi,

- Ortaöğretimden mezun olan her öğrencinin temel bilgi ve iletişim teknolojileri kullanım yetkinliklerine sahip olması,
- İnternetin etkin kullanımı ile her üç kişiden birisinin e-öğretim hizmetlerinden faydalanması,
- Herkese bilgi ve iletişim teknolojilerini öğrenme ve kullanma fırsatının sunulması,
- Her iki kişiden birinin internet kullanıcısı olması,
- İnternetin, toplumun tüm kesimleri için güvenilir bir ortam haline getirilmesi

Fatih Projesi kapsamında gerçekleştirilecek adımlar ise şöyle sıralanmış; Donanım ve yazılım altyapısının sağlanması, eğitsel e-içeriğin sağlanması ve yönetilmesi, öğretim programlarında etkin bilgi teknolojilerinin kullanımı, öğretmenlerin hizmetiçi eğitimi, bilinçli, güvenli, yönetilebilir ve ölçülebilir bilgi teknolojilerinin kullanımının sağlanması.

- Donanım Altyapısının İyileştirilmesi bileşeni kapsamında okulöncesi, ilköğretim ve ortaöğretim düzeyindeki 40.000 okulun 620.000 dersliğine birer adet dizüstü bilgisayar ve projeksiyon cihazı sağlanması hedefleniyor. Ayrıca her okula en az bir adet çok amaçlı fotokopi makinesi, akıllı tahta, doküman kamera ve mikroskop kameranın yer aldığı akıllı bir sınıf oluşturulması planlanıyor.

Her ilde 110 merkezde uzaktan hizmet içi eğitim merkezleri kurulması hedefleniyor.

- E-içeriklerin sağlanması ve yönetilmesi başlığı altında, derslerde yardımcı materyal olarak elektronik içeriklerin temin edilmesi mümkün kılınıyor. Bu içerikler ses, video, animasyon, sunu, fotoğraf-resim v.s. olabilecek. E-içeriklere öğretmen ve öğrencilerin çevrim içi veya çevrimdışı olarak ulaşmaları kolaylaştırılıyor.

Farklı öğrenme stillerine uygun olan bu içerikler yardımcı birer ders materyali olarak sınıflarda öğretimi desteklemek amacıyla kullanılacak ve okullardaki, öğretmenler ve içerik sağlayıcı firmalar tarafından üretilmektedir.

Kritik bir soru; Ders Kitapları ne olacak?

Eğitim ordumuz e-kitap ile tanışma imkanı bulacak ki bu da gerçekten köklü bir reform niteliği taşıyor.

Artık çocuklar kilolarca ağırlıkları taşımaktan kurtulacak. Bu kadarla sınırlı değil elbette. Kitaplar e-kitap olunca; ses-video, animasyonu destekleyebilecek hale gelecek, örneğin kan dolaşımını görüntülü olarak öğrenme fırsatı olacak, veya plato nedir? Ay tutulması nasıl olur gibi sorulara görüntülü cevaplar verilmesi sağlanacak. İzlenebilir ve yönetilebilir olan bu kitaplarda ayrıca değerlendirme, alıştırma, test soruları da yer alacak. Özetle bir bilgi dünyası küçüçük bir e-kitaba sığdırılmış olacak.

- **Öğretim programlarında Etkin BT Kullanımı Bileşeni: Öğretim Programlarının BT kullanımının desteklemesi amacıyla;** öğretmen kılavuz kitaplarının yenilenmesi planlanıyor.

Amaç,

Talim ve Terbiye Kurulu (TTKB) tarafından her ders alanı için hazırlanan öğretim programlarında yer alan kazanımlar için belirlenen

öğretim etkinliklerinde dersliklere sağlanan BT'nin daha etkin biçimde yer almasının sağlanmasıdır.

– **Derslerde BT Kullanımı İçin Öğretmenlere Hizmetiçi Eğitim Bileşeni;** yaklaşık 600.000 öğretmenin sınıflara sağlanan donanım altyapısını, eğitsel e-çerikler ve BT'ye uyumlu hale getirilen öğretmen kılavuz kitaplarını etkin biçimde kullanma becerilerini geliştirmeleri için yüz yüze ve uzaktan eğitim metodları ile hizmetiçi eğitim faaliyetleri planlanıyor.

Peki eğitimde bu devrimi gerçekleştirecek değerli öğretmenlerimizin pozisyonu ne olacak? Öğretmenlerimiz kendileri için hazırlanan bilgi teknolojileri kullanımını içeren eğitimi alacak, ikinci adımda e-çerik geliştirme eğitimi ile temel eğitimi pekiştirme imkanı bulacaklardır.

Yüzyüze eğitimde ise;

110 hizmet içi eğitim merkezinde konusunda otorite sahibi uzmanlardan ya da kendisini yetiştirmiş örnek öğretmenlerden dersler alacaklardır.

Bu merkezler içeriğin sunulması-kursiyer takibi (e-sınav), başarı ölçümü, başarının raporlanması, içeriklerin hazırlanması gibi işlevleri de yürütecektir.

– **Ağ Altyapısı ve Geniş Bant İnternet Kullanımı ile Bilinçli ve Güvenli BT Kullanımının Sağlanması Bileşeni;** her dersliğe geniş bant internet erişimi kablolu bağlantı ile sağlanacak, eğitim-öğretim süreçlerinde BT araçlarıyla birlikte internetin de bilinçli ve güvenli kullanımını sağlamak için gerekli donanım ve yazılım altyapısının kurulması ve bu doğrultuda mevzuat düzenlemesi yapılması hedefleniyor.

Bunun için; İzlenebilir Ağ Altyapısının sağlanması, Merkezden yönetilebilir denetimli internet erişimi, güvenlik duvarının oluşturulması ve bilgi teknolojilerinin etkin kullanım yönergesinin uygulanması söz konusu.

Amaç;

Her sınıftan filtreli ve güvenli internete erişimin sağlanmasıdır.

Erişim alt yapısına gelecek olursak;

Gelelim projenin uygulanmasına, Fatih Projesinin uygulanması 3 fazda gerçekleştirilecek.

İlk fazda;

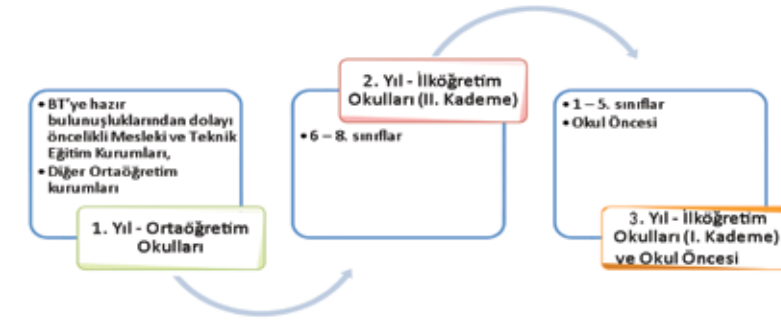
BT'ye hazır bulunuşluklarından dolayı öncelikli Mesleki ve Teknik Eğitim Kurumları, ve diğer Ortaöğretim kurumları.

İkinci fazda;

İlköğretim okulları 2. kademe, 6 – 8. sınıflar

Üçüncü fazda ise İlköğretim okulları 1. kademe, 1-5. sınıflar ve okul öncesi...

Donanım ve Yazılım Altyapısı (40.000 okulun, 620.000 sınıfı)

Fatih Projesi 2010–2013 tarihleri arasında gerçekleştirilecek. 3 yıl gibi kısa bir sürede 40.000 okul ve 620.000 derslik bilgi teknolojileri ekipmanları ile donatılacak ve binlerce bilgiye aç öğrenci için ülkenin neresinde olurlarsa olsunlar fırsat eşitliği yaratılacak.

Fatih Projesinin ilk pilot uygulaması 2010-2011 eğitim öğretim yılında Sincan İl Genel Meclisi İlköğretim okulunda gerçekleştirildi.

Pilot okula 36 adet dizüstü bilgisayar, 24 adet yakın atımlı projeksiyon, 17 adet tavan tipi projeksiyon, 1 adet çok amaçlı fotokopi makinesi, 2 akıllı tahta ve her dersliğe geniş bant internet bağlantısı kuruldu.

Proje ekibi tarafından okula her ay düzenli olarak ziyaretler yapılması ve karşılaşılan prob-

lemlerin dinlenmesi, öğrenci-öğretmen ve idarecilerin görüşlerinin alınması ileriye yönelik olarak proje çıktılarının değerlendirilmesi ve sağlıklı kararların verilebilmesi açısından önem arz etmektedir.

Proje kapsamında aynı zamanda kullanıcılara yönelik; altyapı-donanım, eğitim-öğretim süreçleri, e-çerik, hizmetiçi eğitim, öğretim programları başlıkları altında toplam 34 sorudan oluşan bir anketin yapılıyor olması projenin sağlıklı işleyişi açısından önem arz ediyor.

Bu anketlerin sonuçlarına ilişkin olarak oluşturulan raporlarda sorulara verilen cevaplara yönelik analizler yapılarak projenin gidişatı üzerine yorumlar yapılması sağlanıyor.

Örnek anket soruları-cevapları ve anket raporunda yer alan sonuç-öneriler kısmına aşağıda yer veriyorum.

“Akıllı tahtanın sınıf içi etkinliklerde kullanımı hakkında yeterli bilgiye sahibim”

Sorusuna öğretmenlerin %23 ü evet cevabını verirken %77 si hayır cevabını vermiştir. Öğretmenlerin büyük oranda akıllı tahta hakkında bilgi sahibi olmadıkları gözlenmektedir.

“Sınıfta Bilişim teknolojisi cihazlarının kullanımı dersler yönelik ilgiyi arttırmaktadır.”

Sorusuna öğretmenlerin %96 sı evet cevabını %4 ü ise hayır cevabını vermiştir. Öğretmenlerin büyük bölümü öğrencilerin derse olan ilgisinin BT cihazları sayesinde arttığını gözlemlemişlerdir.

“Yüzyüze hizmetiçi eğitim almak istiyorum”

Sorusuna öğretmenlerin %70 i evet cevabını verirken, % 30 u hayır cevabını vermiştir. Öğretmenlerin büyük çoğunluğu yüz yüze eğitime ihtiyaç duyduklarını ifade etmişlerdir.

Öğrenci ve velilerle yapılan görüşmelerde sorulan sorular ve verilen yanıtları aşağıda görebilirsiniz.

Sincan İl Genel Meclisi İlköğretim Okulu 7-E Sınıfı Öğrencileriyle Yapılan Görüşme

- Sınıfta BT cihazlarının olmasından dolayı memnun musunuz?

Tüm sınıfın yanıtı: Evet

Derslerde kullandığınız BT cihazları size nasıl bir fayda sağlıyor?

Yağmur TÜRKES: Görsel olarak öğrendiklerimi daha iyi öğreniyorum.

Sema VURAL: B aşlarda bilgisayar kullanmayı iyi bilmiyordum. Şimdi çok iyi öğreniyorum. Hem bilgisayar kullanıyorum hem de soru çözüyorum.

Onur BÖLÜKBAŞI: Dersler eğlenceli hale geldi.

Merve ŞENER: Dersleri anlamam kolaylaştı.

Veli CAN KAYALI: Soruları pratik ve hızlı çözüyoruz. Bir çok çözüm yolunu zaman kaybetmeden deneyebiliyoruz.

Antalya - Murat Paşa Güvenlik İlköğretim Okulu Öğrenci Velileri (Okul Aile Birliği Temsilcileri) ile Görüşme

Sınıflarda Bilişim Teknolojileri Cihazlarının kullanımı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Semra ÖZ (3. Sınıf Öğrencilerinin Veli Temsilcisi, mesleği: ev hanımı): Doğru kullanılırsa teknolojinin olması gerektiğini ve fırsat eşitliği

yarattığını düşünüyorum. Diyarbakırda ki ve Antalyada ki öğrenciler aynı sınavlara giriyorlar. Bu şehirlerdeki öğrenciler arasında eşitliğin sağlanacağına inanıyorum.

Selda AKSU (4. Sınıf Öğrencilerinin Veli Temsilcisi, mesleği: reklamcı): Sınıfımızda 1.sınıfın beri 2.haftasından itibaren bilgisayar ve projeksiyon cihazı mevcut, biz veliler olarak bu cihazları temin ettik. Bilgisayar ve projeksiyon cihazını kullandıkları derslerde öğrendikleri akıllarında kalıyor. Çocuğuma bir bilgi verdiğim zaman eğer eksik ve yanlışsa hemen beni uyarıyor. Hayır anne ben okulda bilgisayarda gördüm bu şekilde değil benim ekranda izlediğim doğru diyor.

Eğitimde FATİH Projesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Gül PÜTÜN (3. Sınıf Öğrencilerinin Veli Temsilcisi, mesleği: ev hanımı): Çocuk hasta dahi olsa sınıfa ilgiyle gelmek isteyecektir.

Gül AVANOĞLU (Okul Aile Birliği Üyesi, mesleği: Tekstilci): Çocukları internette uzak tutmak yerine güvenli internet kullanımını olan böyle bir proje olan böyle bir projenin varlığı önemli. (4. sınıfta ve 6. Sınıfta çocukları var.)

Bu çalışmaların yanı sıra:

Eğitimde Fatih projesi çalışmaları da düzenlenmekte ve bu kapsamda bilgilendirmeler yapılmaktadır.

Artık çağı yakalama, teknolojiyi takip etme kavramlarının yerini teknolojiyle paralel yaşam, dünya ile eşzamanlı olarak teknik gelişmelerden haberdar olmak gibi kavramlar olacaktır. Artık çocuklarımız, gençlerimiz yaratıcılıklarını bilgi teknolojileri desteği ile somutlaştırabilecek projelere imza atabilecek ve ülke kalkınmasına ciddi katkı sağlayacak düzeye erişebileceklerdir. Yenilikçiliği içlerine sindirebilen olanağı sağlayacak ve sayısız icatlarla uluslararası platformlarda ülkemizi gururla temsil edebilecek imkanı daha çok bulabileceklerdir.

Tebeşiri Olmayan Akıllı Tahtalar

Fatih Projesinin Donanım ve Yazılım altyapısı bileşeninde yer alan en önemli donanımlardan birisi olan, hemen hemen hepimizin duyduğu, birçok okulda kullanılmaya başlanmış akıllı tahta...

Peki nedir akıllı tahta?

Kim icat etmiş?

Çocukluğumuzda tebeşir tozunu sıkça yuttuğumuz Kara tahta varken neden akıllı tahta kullanılması bir ihtiyaca dönüşmüş durumda?

Çocuklar akıllı tahtayı sevdi mi?

Malum devir teknoloji devri ve görsellik de ön planda. Yeni yetişen nesil saatte birkaç yüz sms gönderebilen, okula başlamadan bilgisayar kullanmayı öğrenen, bilgisayar oyunları ile yazılımcıların zekası ile dans edebilen bir teknoloji nesli.

Kara tahta artık bilgisayar monitörü, tebeşir ise mouse olarak algılanıyor. Algılar bu kadar geniş ve teknoloji tabanlı iken eğitim kalitesini artıran Akıllı Tahta kaçınılmaz bir ihtiyaç kalemi olarak ön sıralarda yerini aldı.

İlk soruya dönecek ve Akıllı Tahtayı tanımlayacak olursak:

Giderek okulların konferans ve toplantı salonlarının en önemli eğitim ihtiyaçlarından birisi haline gelen interaktif tahtalar, bilgisayar ekranını dev bir ekran haline dönüştürerek, tarafların aynı ekran üzerinde birlikte çalışmasını sağlanması bakımından önemli fırsatlar sunuyor. Tahta üzerindeki her türlü görüntünün paylaşımına açık hale gelmesini sağlayan akıllı tahtalar

öğretmenlerimizin eğitim ve öğretim faaliyetlerini teknolojiyle bütünleştirerek geliştirebilmelerini sağlayan araçlardır.

Dünyada ilk interaktif akıllı tahtası Smart Technologies firması tarafından 1991 yılında üretilip pazara sunulmuş. Orijinal ismi Smart Board olan akıllı tahta; İnteraktif tahta, elektronik tahta, akıllı yazı tahtası, elektronik yazı tahtası, interaktif yazı tahtası gibi değişik şekillerde kullanılıyor.

Akıllı tahta düzeneği; bilgisayar, tahtaya bilgisayar ekranını yansıtan bir projeksiyon, tahta yüzeyini okuyan bir yüzey teknolojisi ve bu okumanın bilgisayara aktarılması döngüsünden oluşuyor.

Akıllı tahtalarda kullanılan teknolojiye göre çeşitlilik artmaktadır.

- Kızıl ötesi- ses ötesi ünitelerinin kullanıldığı tahtalarda, beyaz tahta yüzeyine usb veya kablolu olarak bağlı olan, kızıl ötesi- ses ötesi algılayıcı bir cihaz ve kızıl ötesi- ses ötesi sinyal gönderen bir kalem vardır. Kalem, algılayıcı cihaza tahtanın hangi koordinatında olduğunu bildirerek çalışıyor.

- Çift katmanlı yüzeyi olan tahtalarda ise, tahtanın üzerindeki zar dokunmaya duyarlıdır.

Parmakla veya kalemle dokunarak cihazı kullanmak mümkün oluyor.

- Bazı tahtalarda Elektromanyetik indüksiyon teknolojisi kullanılıyor. Elektromanyetik indüksiyon, Alternatif akımla beslenen devrelerde, manyetik akıyı değiştirmek suretiyle indüktörler kullanılarak yapılan akım yaratma işlemi olarak tanımlanıyor. Gözü yormaz ve yazılan her şeyin tahtada anında algılanmasını sağlayıcı bir özellik arz ediyor.

- Dokunmatik akıllı tahtalar ise tahta yüzeyi elektronik gözlerle taranıyor ve elimizle tahtaya her dokunuşumuz algılanıyor. Ayrıca kalemle de kullanılabilme imkanı da söz konusu. Elektronik kaleminizi, USB ya da Bluetooth bağlantısını kullanarak bilgisayarınızdaki her şeyi kontrol edebileceğiniz bir mouse'a dönüştürür. 2006 yılından bu güne kadar 2 bin 665 okulun bilgisayar teknolojisi sınıflarında interaktif tahta sağlanmış durumda.

Akıllı tahtanın dünya genelinde kullanım oranına bakacak olursak; ABD de %60,9, İngiltere'de %63,5, EMEA (AVRUPA, Ortadoğu ve Afrika) BÖLGESİNDE İSE %61,8 şeklindedir.

Görseller

<http://fatihprojesi.meb.gov.tr/upload/brosur.pdf>
<http://www.memurlar7.com>
<http://yeniufuklara.com>
<http://www.abbasguclu.com.tr>
<http://www.netkeyfim.com>
<http://static.shiftdelete.net>
<http://media2.ntvmsnbc.com>

Kaynaklar

http://fatihprojesi.meb.gov.tr/upload/sunu_web.pdf
<http://www.meb.gov.tr/haberler>
<http://www.akillitahtalar.com>
<http://tr.wikipedia.org>

Türk Denetim Sisteminde

Yeni Bir Oluşum:

Kamu Denetçiliği

Orhan Veli ALICI

(2005 Mezunu, İETT - Müfettiş)

Denetim alanında yeni arayışların yaşandığı günümüzde geleneksel nitelikli denetim süreçleri küresel gelişmelere bağlı olarak bir değişim geçirmektedir. Ülkemizde de özellikle siyasi ve idari denetim süreçlerinde bu değişikliklere rastlamaktayız. İdari denetim anlamında kurumların bünyelerinde bulunan "Teftiş Kurulları"nın "Rehberlik ve Denetim (Teftiş) Başkanlıkları"na dönüştüğü ve bu oluşumlarda görev yapan Müfettişlerin de Denetçi kadrolarına atandıkları görülmektedir. Bu değişimi Türk İdari Sisteminin özünü içeren Kıta Avrupa'sı sisteminden Anglo Sakson sistemine geçiş olarak da okuyabiliriz. Her ne kadar değişimin gerekliliği şüphe götürmez bir gerçek olarak dile getirilse de mevcut sistemin, yapılan değişikliklerle doku uyumu içerisinde olması da elzem bir doğru olarak telakki edilmelidir.

Bu değişimlerin siyasi denetim türündeki yansımaları ise ombudsmanlık sistemi olmuştur. Genel olarak, İdarenin denetlenmesi ve İdare ile vatandaş arasındaki anlaşmazlıkların yargısal sürece intikal etmeden önce çözülmesi açısından büyük önem arz eden Ombudsmanlık sistemi, özellikle Kamu Yönetiminde reform süreci ile beraber ülkemizde sıklıkla gündeme gelmektedir. Evrensel değişikliklere bağlı olarak istemli veya istemsiz bir şekilde birçok ülkenin yönetim sisteminde meydana gelen değişiklikler, daha etkin ve sonuç odaklı denetim süreçlerini elzem kılmaktadır. Bu nedenle yargı, yürütme ve kamuoyu gibi denetimler dışında daha bağımsız ve özerk bir denetim sisteminin varlığı da bu süreçte önem kazanmıştır.

Dünyada Ombudsmanlık: 1709 yılında Osmanlı Devletine gelip, 1714 yılına kadar burada kalan İsveç Kralı XII. Şarlı'nın sürgün olarak yaşadığı bu süre içerisinde Osmanlı'da gördüğü ahilik ve kadılık müesseselerinden etkilendiği ve bu sırada kendi ülkesindeki yönetici ve çalışanların yasalara uymasını sağlamak için Hogst Ombudsman adındaki bir kişiyi bu görevleri ifa etmesi için görevlendirdiği bilinmektedir. Çıkış kaynağı olarak Ahilik ve Kadılık sisteminden etkilenen bu denetim yapılanmasının 1713 yılında ilk kez İsveç İdari Sistemi çerçevesinde kurgulanarak temellendirilmesi de dikkat çekici bir husustur. Daha sonra bu müessesenin 1809 yılında İsveç Anayasasına dahil edildiği ve Anayasal bir kurum haline geldiği anlaşılmaktadır. Yüz yıllık bir süreç sonrasında uluslararası alanda da uygulanmaya başlayan bu denetim yolunun ikinci olarak 1919 yılında uygulandığı ülke Finlandiya'dır. 1955 yılında ise Danimarka'nın daha sonra da diğer İskandinav ve Avrupa ülkelerinin kendi idari yapılarına bu müesseseyi kattıkları görülmektedir. Bugün Ombudsman Kurumu, 100'ün üstünde ülkede uygulanmaktadır. Ayrıca, Avrupa Birliği bünyesinde de bir Ombudsman Kurumu oluşturulmuştur.

Ülkemizde Ombudsmanlık: Ombudsmanlık adı altında uluslararası alanda tanınan denetim sistemi ülkemizde "Kamu Denetçiliği" adı ile özdeşleştirilmiştir. Son yıllarda yaşanan Kamu Yönetimi Reformu süreciyle gerek kamunun

denetiminde daha etkin bir sürecin oluşturulması gerekse daha demokratik ve insan haklarına saygılı bir yönetimin tesisi için Kamu Denetçiliği sistemi hayata geçirilmeye çalışılmıştır. Bu nedenle 28.9.2006 tarih ve 5548 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu hazırlanarak yayımlanmıştır. Ancak söz konusu Kanunun Anayasaya aykırılığı iddiasıyla hareket edilmiş ve anılan Kanunun iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine dava açılmıştır. Anayasa Mahkemesi ise, 25.12.2008 günlü ve E. 2006/140, K. 2008/15 sayılı kararı ile Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu'nun tümünü oybirliği ile iptal etmiştir. Anayasa Mahkemesine göre; Anayasa'da TBMM'nin görev ve yetkileri sayılmış olup, Kamu Denetçiliği ile ilgili bir düzenlemeye cevaz verebilecek bir hükmün olmaması nedeniyle anılan kurumun TBMM'ye bağlı olmasının Anayasa'nın 87. maddesine aykırı olduğu kanaatine varmıştır." Anılan aykırılık nedenlerinin ortadan kaldırılması için gerekli Anayasal değişiklikler yapılmış olup, 12 Eylül 2010 tarihli referandum sürecine dâhil edilmiştir. 5982 sayılı Kanunun 8. maddesi ile Anayasamızın 74. maddesi değiştirilmiştir. Bu maddeye;

"Herkes, bilgi edinme ve kamu denetçisine başvurma hakkına sahiptir", "Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına bağlı olarak kurulan Kamu Denetçiliği Kurumu idarenin işleyişiyle ilgili şikâyetleri inceler", "Bu maddede sayılan hakların kullanılma biçimi, Kamu Denetçiliği Kurumunun kuruluşu, görevi, çalışması, inceleme sonucunda yapacağı işlemler ile Kamu Başdenetçisi ve kamu denetçilerinin nitelikleri, seçimi ve özlük haklarına ilişkin usul ve esaslar kanunla düzenlenir." hükümleri eklenmiştir. Böylece Anayasaya aykırılık teşkil edecek hususlar da ortadan kaldırılmıştır.

Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu Tasarısı: Anayasa değişikliği sonrasında Genel Kurula havale edilen **"Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu Tasarısı"** ile gerçek ve tüzel kişilerin, idarenin işleyişi ile ilgili şikâyetlerini, idarenin

her türlü eylem ve işlemleri ile tutum ve davranışlarını incelemek, araştırmak ve idareye önerilerde bulunmak üzere Kamu Denetçiliği Kurumunun kuruluşu ile görev ve çalışma usulleri düzenlenmiştir.

Anılan Tasarıya göre; Kurum, bir Başdenetçi ve en fazla on denetçi ile Genel Sekreter, uzman, uzman yardımcıları ve diğer personelden oluşacaktır. Kurumun görev alanı dışında tutulan işlemler ise şunlardır:

- Cumhurbaşkanının tek başına yaptığı işlemler ile re'sen imzaladığı kararlar ve emirler,
- Yasama yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler,
- Yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler.

Daha önceki Kanunda yer alan ve Kamu Denetçisinin görev alanı dışında tutulan **"Türk Silâhlı Kuvvetlerinin sadece askerî nitelikteki faaliyetleri"** Kamu Denetçisinin görev alanı içerisinde tutulmuştur. Bu çerçevede Kurum, **"idarenin işleyişi ile ilgili şikâyetleri incelemek ve önerilerde bulunmakla"** görevlendirilmiştir. Kamu Denetçiliği Kurumu içerisinde oluşacak olan Kurul; Başdenetçi, Başdenetçivekili ve denetçilerden teşekkül edecektir. Bu Kurulun görevleri ise şunlardır:

- Kurul halinde incelenmesi gereken şikâyetleri incelemek, araştırmak ve idareye önerilerde bulunmak,
- Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikleri hazırlamak,
- Yıllık raporu hazırlamak,
- Yıllık raporu beklemeksizin gerek görüldüğü konularda özel rapor hazırlamak,

- Raporları kamuoyuna duyurmak.

Kamu Denetçiliği sisteminin güvence maddesi ise Tasarının 12. maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddeye göre, hiçbir organ, makam, merci veya kişi, Başdenetçiye ve denetçilere görevleriyle ilgili olarak emir ve talimat veremeyecek, genelge gönderemeyecek, tavsiye ve telkinde bulunamayacaktır.

Kurul üyeleri, yani Başdenetçi ve denetçiler dört yıl süre ile görev yapacaklardır. Bu sürenin bitimi halinde bir kez daha seçilebilme hakları mevcuttur.

Başdenetçinin veya denetçilerin yukarıda sayılan nitelikleri taşımadıkları veya seçildikten sonra bu niteliklerden en az birini kaybettikleri anlaşılırsa, bu durumun Komisyon (Türkiye Büyük Millet Meclisi Dilekçe Komisyonu ile İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyelerinden oluşan Karma Komisyona) tarafından tespitine müteakip Başdenetçi için Genel Kurulda (TBMM), denetçi için ise Komisyonda karar verilebilecektir.

Kuruma Başvuru Usul ve Esasları ile Kurumun Kararları: Kuruma, gerçek ve tüzel kişilerin başvurabilecekleri. Başvuru; başvuru sahibinin adı ve soyadı, imzası, yerleşim yeri veya iş adresini, başvuru sahibi tüzel kişi ise tüzel kişinin unvanı ve yerleşim yeri ile yetkili kişinin imzasını ve yetki belgesini içeren Türkçe dilekçe ile yapılacaktır. Bu başvuru, çıkarılacak olan yönetmelikte belirlenecek şartlara uyulmak kaydıyla elektronik ortamda veya diğer iletişim araçlarıyla da yapılabilecektir.

Yapılan başvurulardan;

- Belli bir konuyu içermeyenler,
- Yargı organlarında görülmekte olan veya yargı organlarıncaya karara bağlanmış uyuşmazlıklar,

c) Çıkarılacak olan yönetmelikte belirtilecek olan şartları taşımayanlar,

d) Sebepleri, konusu ve tarafları aynı olanlar ile daha önce sonuçlandırılanlar, incelenmeyecektir.

Ayrıca Kuruma başvurulabilmesi için 2577 sayılı İYUK da öngörülen idari başvuru yollarının tüketilmesi de gerekmektedir. Kuruma, illerde valilikler, ilçelerde kaymakamlıklar aracılığıyla da başvurulabilecektir. Yapılan bu başvurulardan ise herhangi bir ücret alınmayacaktır.

Kuruma, idari başvuru yolları tükettikten sonra, ilgili idarenin vereceği cevabın tebliği tarihinden itibaren 90 gün içerisinde başvurulabilir. Başvuru tarihi, dilekçenin Kuruma, valilik veya kaymakamlıklara verildiği, diğer hallerde başvurunun Kuruma ulaştığı tarihtir.

Dava açma süresi içinde başvuru yapılması durumunda ise işlemeye başlamış olan dava açma süresi durmuş olacaktır.

Kurumun inceleme ve araştırma konusu ile ilgili olarak istediği bilgi ve belgelerin, bu isteğin tebliğ edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde verilmesi zorunludur. Bu süre içinde istenen bilgi ve belgeleri haklı bir neden olmaksızın vermeyenler hakkında Başdenetçi veya denetçinin başvurusu üzerine ilgili merci, fiilin niteliğine uyan disiplin soruşturması açabilir. Ancak; Devlet sırrı veya ticarî sır niteliğindeki bilgi ve belgeler, yetkili mercilerin en üst makam veya kurulunca gerekçesi belirtilmek suretiyle verilmeyebilir.

Kurumun yapacağı incelemelerde ayrıca bilirkişi görevlendirebileceği ve gerekmesi durumunda tanık da dinleyebileceği tasarıda hüküm altına alınmıştır.

Kurum, inceleme ve araştırmasını başvuru tarihinden itibaren en geç altı ay içinde sonuç-

landırmak zorundadır. İnceleme ve araştırma sonucunu ve varsa önerilerini ilgili mercie ve başvurana bildirecektir. Kurum, başvurana işleme karşı yapacağı başvuru yollarını da gösterecektir.

İlgili merci, Kurumun önerileri doğrultusunda tesis ettiği işlemi veya Kurumun önerdiği çözümü uygulanabilir nitelikte görmediği takdirde bunun gerekçesini otuz gün içinde Kuruma bildirmesi gerekmektedir.

Başvurunun Kurum tarafından reddedilmesi halinde, durmuş olan dava açma süresi gerekçeli ret kararının ilgiliye tebliğinden itibaren kaldığı yerden işlemeye başlayacaktır. Başvurunun Kurum tarafından yerinde görülerek kabul edilmesi halinde; ilgili merci Kurumun önerisi üzerine otuz gün içinde herhangi bir işlem tesis etmez veya eylemde bulunmaz ise, durmuş olan dava açma süresi kaldığı yerden işlemeye başlayacaktır. Ayrıca Kurum, inceleme ve araştırmasını, başvuru tarihinden itibaren altı ay içinde sonuçlandıramaması halinde de durmuş olan dava açma süresi kaldığı yerden işlemeye başlayacaktır.

Sonuç olarak; Kamu Denetçileri, İdari teşkilatımız üzerinde “*idarenin işleyişi ile ilgili şikâyetleri incelemek ve önerilerde bulunmak-la*” görevli olacaktır. Ancak bu görev alanı ve mevcut denetçi sayısı dikkate alındığında Kurumun ağır bir iş yükü ile karşı karşıya kalacağı düşünülmektedir. Ayrıca değerlendirilmeye alınan konular ile ilgili olarak altı ay içerisinde karar verme zorunluluğu Kamu Denetçilerinin hızlı ve sonuca odaklı önerilerde bulunmaya zorlar nitelikteki düzenlemeler olarak değerlendirilmektedir. Bir diğer husus ise bu sistemin yüzölçümü küçük, nüfusu az, hukuk devletinin veya hukukun üstünlüğü ilkesinin geliştiği, yurttaşın eğitim ve kültür düzeyinin yüksek olduğu demokratik ülkelerde başarı ile uygulandığı, ancak ülkemizin gerek ekonomik gerek siyasi gerekse kültürel yapısı dikkate alın-

dığında mezkûr sistemin sorunsuz işleyemeyeceği, kendisinden beklenen başarıyı sağlayamayacağı yönünde eleştiriler dile getirilmektedir.

Kaynakça

Acar ÖRNEK, *Kamu Yönetimi*, Filiz Kitapevi, İstanbul, 1992.

Cengiz AKIN, “Cumhuriyetimizin 75.Yıldönümünde Yönetimin Denetlenmesinde Yeni Bir Denetim Yolu: Ombudsman,” *Türk İdare Dergisi*, Sayı: 421, 1998.

Kemal ÖZDEN, *Kamu Yönetiminde Ombudsman Denetimi, Çeşitli Devletlerde Uygulamaları ve Türkiye’de Uygulanabilirliği*, Doktora Tezi, İstanbul, 2005.

Kemal ÖZDEN, *Ombudsman (Kamu Denetçisi) ve Türkiye’deki Tartışmalar*, Seçkin Yayınları, Ankara, 2010.

Tufan ERHÜRMAN, “Ombudsman,” *Amme İdaresi Dergisi*, Cilt: 31, Sayı: 3, 1998.

Yılmaz ALTUĞ, *Kamu Denetçisi (Ombudsman)*, İstanbul Üniversitesi Yayını, İstanbul, 2002.

Gurbetin Acı Adı Almanya’da Yarım Asır

Yasin Cemal GALATA
(2008 Mezunu, TRT Yapım Yard.)

Bundan tam 50 yıl önce başlamıştı Almanya’da gurbet 24 Ekim 1961 yılında imzalanan toplu iş gücü antlaşması ile Türkiye’den ilk katile Sirkeci tren garından hareket etmişti, kimisi çocuğuyla, kimisi sazıyla çıktılar uzun Almanya yolculuğuna onlar gideceklerdi ve geri geleceklerdi hiç birinin aklında yoktu yaban ellerde kalmak, orayı yurt edinmek; ama aradan koskoca yarım asır geçti kimisi umdunu buldu vatanına geri döndü, kimisi ha bu sene ha bu sene diye diye 50 yıl geçirdiler Almanya’da. Almanya’ya gitmelerinde ya yokluk sebep olmuş ya da Almanya’dan gelenler yakınların vaatleri.

Almanya’da yaşayan Türklerin genel olarak özelliklerinden bahsederek Türkler Almanlardan sonra en büyük etnik grup, Türkler Müslüman nüfusun % 80 ini teşkil etmekte, Türklerin Almanya’da ortalama kalış süreleri 19,5 yıl, 1960- 2003 yılları arasında Türklerle Almanlar arasında 110.000 evlilik yapılmış ve bu evliliklerden 130.000 çocuk dünyaya gelmiştir, Türklerin Alman ekonomisine katkıları ise 72 bin işyeri, 230 bin kişilik istihdam sağlaması ve 60 milyarlık ciro .

Alman istatistik enstitüsü 14 temmuz 2010 tarihli ve 248 numaralı basın açıklamasında Almanya da yaşayan Türk kökenli insanların sayısı 3 milyonun üzerinde olduğu açıklamıştır. Almanya’ya göçün hikayesini kronolojik olarak sıralamak istersek temel evreleri şöyle sıralanabilmektedir.

KRONOLOJİ

22 Aralık 1955 F.Almanya -İtalya işgücü Anlaşması Roma’ da imzalanır. Bu anlaşmayla Federal Almanya, belirgenleşen tam istihdam durumunda, gerekli ek işgücünü hazır bulundurmaya amacındadır. Diğer ülkelerle yapılan benzeri anlaşmalar bunu izler: Yunanistan ve İspanya ile 1960’da, Türkiye ile 1961’de, Fas ile 1963’te, Portekiz ile 1964’te, Tunus ile 1965’te ve Yugoslavya ile 1968 yılında, işverenler, sendikalar ve Federal Hükümet yabancı işgücünün geçici bir süre istihdam edilmesi konusunda görüş birliğine varırlar.

30 Ekim 1961 Türkiye ile Almanya Federal Cumhuriyeti arasında İşgücü Anlaşması’nın imzalanması. Türk işçiler artık İstanbul’daki Alman İrtibat Bürosu aracılığıyla da gönderilebilmekte oldukları gibi, bireysel olarak işyerlerini kendileri arayıp bulduktan sonra da çalışma ve oturma izni başvurusunda bulunabilmektedirler. Alman işletmelerindeki açık işyerleri hakkındaki bilgiler genellikle, halen Almanya’da çalışmakta olan yabancı işçiler tarafından yurt içindeki yakınlarına ve akrabalarına duyurulmakta ve böylece onların bu açık işyerleri için doğrudan başvurularını sağlanmaktadır. F. Almanya’da çalışan Türk işçilerin sayısı 1961 yılının sonlarına doğru 7.000 kişiyi bulur.

1961 Berlin Duvarı Türk işçilerin önemini arttırmıştır.

30 Eylül 1964 Türk-Alman İşgücü Anlaşması'nın yeni metni yürürlüğe girer. Aynı yılın Nisan ayında Türkiye Cumhuriyeti ile Federal Almanya Cumhuriyeti arasında Türk işçilerin sosyal güvenliklerine ilişkin bir sözleşme yapılır.

1964 Türkler tarafından «Köln Radyosu» olarak adlandırılan Alman «Westdeutscher Rundfunk» radyosu, bütün Almanya Federal Cumhuriyeti'nde 1 Kasım tarihinden itibaren düzenli olarak Türkçe yayına başlar.

1965 Alman topraklarında kurulan ilk yabancı spor kulüplerinden Türkspor Berlin'de kurulur. Batı Berlin'de yaşayan Türklerin sayısı 1965 yılında 2.797 kişiyi bulur.

1966 Türk işçi şirketi olan Türksan Köln'de kurulur. Yurda geri dönecek Türk işçilerinin, yeniden uyum sağlamaları için gerekli koşulları hazırlamayı amaçlayan bu anonim şirket aracılığıyla, işçi yatırımları sanayi ve ticari projelerin gerçekleştirilmesinde kullanılacak ve böylelikle geri dönen göçmen işçilerin işyerleri hazır olacağı gibi temel ihtiyaçları da güvence altına alınacaktır. Türksan'ı kendine örnek alan daha birçok işçi şirketi kurulup yaşama geçirilmiş ise de, çoğunluğu amaçlarına ulaşamadıkları gibi, çok sayıda göçmen işçinin geri dönüş plânı da bu şirketlerin başarısızlıkları nedeniyle gerçek-

leşememiş, üstelik işçiler yatırdıkları tasarruflarını da kaybetmişlerdir.

27 Kasım 1969 Alman İşgücü Alım Komisyonunca Güneydoğu Avrupadan (İtalya, Yunanistan, Türkiye ve Yugoslavya) getirilen 1 milyonuncu yabancı işçi olarak Münih istasyonunda törenle karşılanan İsmail Babader isimli Türk vatandaşına, Federal İş bulma ve İşsizlik Sigortası

Kurumu Başkanı Josef Stingl tarafından bir televizyon armağan edilir.

Şubat 1969 Önce Akşam, sonra Tercüman ve Hürriyet olmak üzere üç Türk gazetesi, yurtdışında yaşayan göçmen Türk işçileri için Avrupa eki çıkarmaya başlar. 1971 yılı Nisan ayından itibaren Tercüman ve 1972'den itibaren de Hürriyet gazetesi Frankfurt/Main'de kurdukları kendi matbaa alanında basılmaya başlar.

1970 Bu yıllardaki Türkiye'nin siyasi ve sosyal yapısındaki karışıklık, anarşi göçü artırmıştır ve 70'li yıllardan itibaren, Almanya'da ki en büyük göçmen grubu Türkler oluşturuyordu.

21 Temmuz 1972 Türkiye'deki Alman İrtibat Bürosu aracılığıyla gönderilen 500.000'inci «konuk işçi» Karadenizli 24 yaşındaki Necati Güven, Münih havaalanına iner ve havaalanında Türk Başkonsolos Metin Kuşdaloğlu tarafından karşılanır.

1973 SPIEGEL dergisi bir yazısına şöyle bir

manşet atar- «**Türkler geliyor herkes canını kurtarsın!**». Yetmişli ve seksenli yıllarda sık sık topluma uyum sağlamaları çok zor olarak damgalanan Türk göçmenler, her türlü yabancılık olgusunun simgesi ve toplumun yadırganan bir kesimi haline gelirler.

1973 Otomobil üreticisi Ford'un Köln fabrikalarında, çok sayıda Türk işçisinin katıldığı aniden patlak veren grev, basında büyük yankı uyandırır. Federal Hükümet ve diğer kuruluşlar «**yabancı işçilerin politize edilmemesi**» uyarısında bulunur; ancak, karşı görüşte olanların sesleri de çıkmaya başlar. Neuss'ta Pierburg Firması ve Nürnberg-Fürth'de Dynamit Nobel Firmasına bağlı işyerlerinde çok sayıda Türk kadın işçinin de katılımıyla baş gösteren diğer grevler bunu izler.

23 Kasım 1973 Federal Hükümet, taraf ülkelerin hepsini kapsayacak şekilde işgücü alımını durdurma kararı alır. Karar tarihinden itibaren, Federal Almanya'ya işgücü akışı ancak evlilik veya ailelerin birleştirilmesi kapsamında olanaklı duruma gelir. Federal Almanya'da yaşayan yabancıların sayısını düşürmeyi amaçlayan bu karar, tamamen aksi bir etki gösterir. Ailelerin birleştirilmesi koşullarının zorlaştırılacağından kuşku duyan çok sayıda Türk gerçekten de uzun bir süreden beri bu konu tartışılmaktaydı ailelerini yoğun şekilde şimdiden yanlarına Federal Almanya'ya getirirler. İşgücü alımını durdurma kararı böylelikle, buradaki Türk nü-

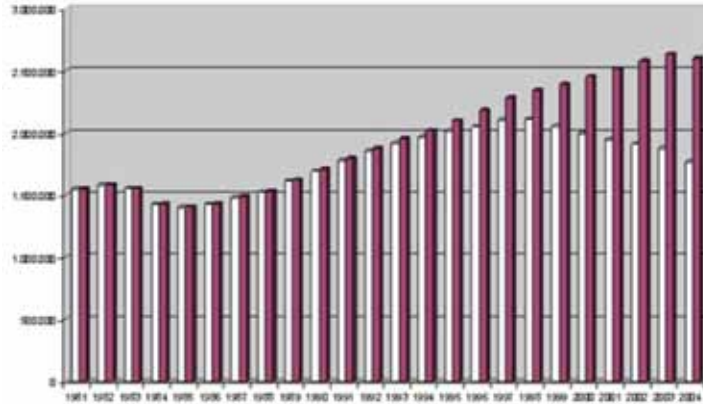
fusun belirgin şekilde artışına neden olur. Yabancı işgücü alımının durdurulması kararından sonra, federal düzeyde olduğu gibi eyaletler ve yerel düzeyde çifte stratejili uygulanan Alman yabancılar politikası, bir yandan Almanya'ya yabancı göçünü kesin bir şekilde sınırlandırırken; diğer yandan, burada yaşayan yabancıların topluma daha iyi uyum sağlamalarına yönelir. Ancak, yabancıların topluma uyum sağlamaları geçicilik esasına dayandırıldığından, gereğine uygun tutarlı düzenlemeler eksik kalır. Sendika ve siyasi partilerin tutumlarında da benzeri çelişkiler göze çarpar. Almanya bir göçmen ülkesi değildir şiarı, henüz yetmişli yılların başlangıcında kiliseler ve sosyal hizmet kurumları tarafından şüphelenilip, doğruluğu tartışılmaya başlar ve bu kurumlar, yabancıların topluma uyum sağlamalarını kolaylaştırıcı yardım taleplerini gittikçe yoğun bir şekilde dile getirirler.

6 Mayıs 1974 «Sender Freies Berlin» (SFB) radyo kurumu ilk kez Türkçe radyo yayınlarına başlar.

10 Ocak 1975 Yabancı işçilere, Almanya dışında yaşayan çocukları için daha az çocuk parası ödenmeye başlar.

1 Nisan 1975 Federal Hükümet, yerleşme yasağı diye adlandırılan yeni bir düzenleme getirir. Yabancı oranının yüzde 12'yi geçtiği bazı semt ve mahallelere yabancıların dışarıdan gelip yerleşmeleri yasaklanır. Anayasa Hukuku açısından sakıncaları olabileceği düşüncesiyle, bu uygulama 1976'da yürürlükten kaldırılır.

22 Kasım 1978 Yabancı işçiler ve ailelerinin topluma uyum sağlamalarını kolaylaştırmak için Federal Hükümete bağlı bir Yabancılar Sorumlusu atanır. Yabancılar Sorumlusu'nun görevi, Federal Hükümet'in yabancılar politikası çalışmalarını desteklemek ve yabancıların topluma uyumları için alınacak önlemleri daha iyi koordine edip güçlendirmeye hizmet

etmek olarak tanımlanır. Almanlar ile yabancıların birbirlerini daha iyi anlamalarını sağlayacak tedbirlerin teşvik edilmesi de Yabancılar Sorumlusu'nun görevlerinden sayılır.

19 Mart 1980 Federal Hükümet, yabancıların topluma uyum sağlamaları konusunda birtakım kararlar alır. Bu amaca ulaşmak için o dönemde Mainz' de kurulan «Sprachverband» isimli dil geliştirme kurumu, öncelikle ikinci kuşak yabancı gençlerin mesleki uyum sağlamalarını ön plâna alır. Bu doğrultuda, birçok kentte yabancı gençler için «Meslekî ve Sosyal Uyum Sağlama Tedbirleri» (MBSE) düzenlenir; adı sonra «Sosyal ve Meslekî Uyum Sağlama Tedbirleri» (MSBE) olarak değiştirilir.

12 Eylül 1980 Türkiye'de askerî darbe olur .Çok sayıda rejim karşıtı insan Federal Almanya'ya gelir,gelenlerin sayısı 80'li yıllarda yaklaşık 135.000 kişiyi bulur. Azımsanmayacak sayıda kişinin sığınma başvurusu geri çevrilir

1981'den itibaren Yabancılar politikası sertleşir. (Berlin de Lummer kararname)

26 Mayıs 1982 Semra Ertan adında genç bir Türk kadın, Hamburg' daki bir pazar yerinde kendini yakar. NDR Radyosuna önceden telefon edip, Federal Almanya'daki gittikçe artan yabancı düşmanlığını protesto etmek için bu eyleme karar verdiğini bildirir.

1983 Kesin dönüşü özendirme yasası ile ilk kez ve istisnai olarak gerileme kaydedildi.

1989 Türk kökenli ilk milletvekili Leyla Onur Avrupa Parlamentosu'na seçilir.

1990 Almanya'nın birleşmesinden sonra Der Spiegel dergisinin manşeti Gemi artık doldu cümlesi ırkçıların sloganı olmuştur.

1 Ocak 1991 Yabancılar yasasında yapılan değişiklik Alman vatandaşlığına geçişi kolaylaştırdı 1990 Türk Radyo ve Televizyon Kurumu (TRT), Avrupada günlük televizyon yayınma başlar (TRT-INT).

23 Kasım 1992 Yabancı düşmanı en korkunç şiddet eylemlerden olan, Möllnde üç Türk kadının yaşamını yitirdiği ev kundaklama olayı meydana gelir. Kamuoyunda geniş yankı uyandıran Möln cinayeti, aşırı sağcıların şiddet eylemlerini ve bunlara karşı alınması gereken politik önlemleri gündeme getirir. Bu saldırı olayının öncesindeki aylarda, Federal Alman Sığınmacılar Yasası'yla ilgili parlamentoda yapılan hararetli tartışmalara bağlı olarak, yabancı düşmanı ifadeler toplumsal ortamı iyice kızıştırır.

20 Mayıs 1993 tarihinde, benzeri bir kundaklama olayı bu kez Solingen'de yaşanır ve beş Türk kadın ve çocuk yaşamlarını yitirir.

1996 Federal Almanya' da yaşayan, Türkiye'den gelmiş insanların sayısı 2.049.100'u bulur.

1999 Bu yıla kadar Türklere karşı irili ufaklı 25.000 ırkçı saldırı olmuştur.

2000 Yeni Alman vatandaşlık yasası ile ciddi bir reform yapıldı.

2003 Yaklaşık 286.000 yabancı işyeri sahibi vardı ve bunların 43.000 i Türk işyerleriydi.

1 Ocak 2005 yeni yabancılar yasasıyla Almanya'ya gelen yeni göçmenlere 600 saat uyum ve 45 saat yönlendirme kursu sunulmaktadır.

2007 Yürürlüğe giren Göç Yasası ile gelin ve damatları dil kurslarına yöneltti.

2008 Alman vatandaşlığına geçişte vatandaşlık testi'nin koşul olarak getirilmesi.

Sonuç olarak; Almanya'daki Türkler Almanya'da kalıcı oldular büyük bir kesimi çalışmak amacıyla işçi statüsünde Türkiye'den ayrıldıklarında geri döneceklerini tasarlamışlardı; ancak gelişmeler bunun tam tersini gösterdi ve geçici olarak Türkiye dışına gidenlerin çok büyük bir bölümü artık yaşadıkları ülkelerde kalıcı oldular.

Sorunlarına genel olarak değinirsek şunları ifade edebiliriz;

1) Almanya'da yaşayan Türklerin sorunları kuşaklar arasında farklılık göstermektedir, her kuşağın kendisine has sorunları bulunmaktadır.

2) Almanya'nın gelen Türk işçilere misafir gözüyle bakması ve Türklerin yaşayabileceği sıkıntıları öngörmemiş olması ve bu sıkıntıların büyüyerek günümüze kadar ulaşmasına neden olmuştur.

3) 2005 sonrası Merkel ile başlayan öncü kültürün Alman kültürü olması ve bütün göçmenlerin bu öncü kültüre uyması gerektiği anlayışı,

Alman hükümetinin entegrasyondan çok asimile politikası güttüğü göze çarpmaktadır.

4) 2001 sonrasında başlayan ve gitgide artan İslamofobi ile yeni sorunlar gündemdedir.

5) Yeni kuşaklarla birlikte azalmış olmasına rağmen dil sorunu halen önemli bir sorun olarak kalmıştır, bu soruna sadece Türklerin Almanca bilmemiş olmaları değil, yeni Türk neslinin Türkçe bilmemesi açısından da ele alınmalıdır.

6) Türk toplumu işçilikten işverenliğe, ama aynı zamanda işsizliğe doğru yol almıştır.

7) Almanya'ya giden ilk ekiplerin bando mızıka ile karşılanmış olması ve Almanya ekonomisine büyük katkılarda bulunmuş olmalarına rağmen günümüzde Almanya ekonomisine yük olarak görünmüş olmaları.

8) Uyum konusunda ise hem Alman hem de Türk toplumunun kafası karışıktır. Öncelikle belirtilmesi gereken Integration kavramının Partizipation olarak algılanmasıdır. Yani uyum=katılımdır. Katılım ise hukuksal, sosyal, eğitsel ve ekonomik boyutlu olmaktadır.

Genel bir ifadeyle Almanya'da yaşayan Türkler hem Almanya için hem de Türkiye için vazgeçilmez bir öneme haizler. Türkler ekonomi, sosyal, siyasi, sağlık, kültürel, eğitim gibi pek çok konuda sıkıntılar yaşamaktadırlar, bu sıkıntıların çözümü için Türkiye'de ki bir çok kamu, özel ve de sivil toplum kurumlarına önemli görevler düşmekle beraber, bu sorunların çözüm merkezine Almanya alınmalıdır.

Kaynakça:

Aytaç ERYILMAZ, *Türkiye'den Almanya'ya Göçün Tarihi*, 2010.

Aytaç ERYILMAZ ve Karın HUNN, *Gönülsüz Göçmen,Türkiye'den işgücü göçü*, 2010.

Almanya Türk Toplumu, Almanya'daki İnsanlarımızın Konumu ve Örgütsel Çalışmalar, 2011.

Almanya Türk Toplumu Adaptasyon Kursu, 2011-09-19.

Faruk ŞEN, *Almanya'da Türk Kadını*, TISK Raporu, 2010.

Performans Yönetimi 2

Dr. Mahmut DEMİRKAN

(1987 Mezunu, İnsan Kaynakları Uzmanı)

Geçen yazımızda işletmelerde performans yönetimini tanımlamış, performans yönetimi ile performans değerlendirmenin aynı şeyler olmadığını belirttikten sonra, performans yönetim sisteminin unsurlarını kısaca açıklamaya çalışmıştık. Ve demiştik ki; çalışanlar tarafından benimseneceğine inandığımız, teknik alt yapısı oluşturulmuş, kurumsal norm ve ilkelerle bütünleşmiş bir sistem kurmadan performans değerlendirme sürecini başlatmayın. Gerçekten de insan kaynaklarını etkin ve verimli kullanmak ve çalışanların ihtiyaç ve beklentilerine adil bir şekilde cevap verebilmek için önce iyi dizayn edilmiş bir sistem kurmak şarttır. Çünkü performans yönetimi; ekonomik, sosyal ve psikolojik sonuçları olan bir yönetim sürecidir ve ancak bu boyutlarıyla ele alındığında istenilen sonuçları verebilir.

Bu çerçevede bir sistem kurduktan sonra performans yönetiminin değerlendirme kısmına geçilebilir. Performansın değerlendirilmesi ile bireyin görevdeki başarısı, işteki tutum, davranış ve ahlaki durumu dikkate alınarak organizasyonun başarısına olan katkısı değerlendirilir, ücretlendirilir, gerekirse ödüllendirilir ve geliştirilmesi için nelerin yapılacağına ilişkin kararlar verilir. Performans değerlendirme performans yönetim sürecinin bir alt sürecidir ve değerlendirme öncesinde, değerlendirme sırasında ve değerlendirme sonrasında yapılması gereken birçok aksiyonu içerir. Şimdi bunların neler olduğuna ana başlıklarıyla kısaca bir bakalım:

Değerlendirme öncesi yapılacaklar

1. Değerlendirme sürecine geçmeden önce değerlendirmenin nasıl bir yöntemle (metotla)

yapılacağı belirlenmesi ve değerlendirmeyi yapacak kişilere bu yönetime ilişkin gerekli bilgilerin verilmesi şarttır. Bu aslında sistem kurma aşamasında düşünülmesi gereken bir konudur.

2. Performans değerlendirme için geliştirilmiş birkaç yöntem vardır. Ancak önemli olan; değerlendirmede kullanılacak yöntemin adil, homojen (her yerde uygulanabilir), herkesçe kabul edilebilir ve anlaşılabilir olmasıdır.

3. Bu bakımdan bir metod belirlemeden önce; üzerinde çokça düşünülmeli, ayrıntılı analizler yapılmalı ve özellikle teknik konularda danışmanlık alınmalıdır.

4. Değerlendirme metodunu seçerken sadece bir tanesinde ısrar edip başarısız olmak yerine, farklı metodların uygulanabilir olan kısımlarını alarak işletmeye özgü karma bir değerlendirme yöntemi de geliştirebilir.

5. Öte yandan değerlendirmenin kimler tarafından yapılacağı da önemlidir. Bu uygulanan değerlendirme metoduna göre ortaya çıkacaktır. Ancak değerlendirme yapacakların değerlendirme kural ve ilkelerini çok iyi bilmeleri, aynı yaklaşım ve standarda göre değerlendirme yapmaları hayati önem taşımaktadır. Bu doğrultuda belli bir seviyede eğitilmeleri de gerekir.

Değerlendirme sırasında yapılacaklar

1. Değerlendirme sırasında değerlendiricilerin aynı bakış açısına sahip olarak değerlendirme

yapmalarına, standart yaklaşım sergilemelerine ve aynı dili (söylemi), “ölçü aletini” veya “ölçü birimini” kullanmalarına dikkat edilmelidir.

2. Değerlendirme sürecini yönetenlerin, değerlendiriciler arası uygulama ve değerlendirme farklılıklarını minimuma indirmek için süreci sürekli kontrol etmeleri ve gerektiğinde müdahale etmeleri önerilir.

Değerlendirme sonrasında yapılacaklar

1. Değerlendirme sonuçlarının çalışanlara geri bildirimini oldukça önemlidir. Çıkan sonuçlardan astların tatmin olması gerekir. Yani sonuç olumlu olmayabilir, ancak çalışanın uygulanan metoda ilişkin itirazı olmamalıdır.

2. Departman yöneticileri her değerlendirmeden sonra, çıkan sonuçlar hakkında çalışanlarla mutlaka bir “performans görüşmesi” yapmalıdır. Bu, sürecin başarısı için üzerinde durulması gereken belki de en önemli noktalarından birisidir. Fakat ne yazık ki, yöneticilerin bir takım korku ve çekincelerinden kaynaklanan endişeleri, değerlendirme sonuçlarına ilişkin görüşmelerin yapılmasına engel olmaktadır.

3. Performans değerlendirme; çalışanlara verilen görevlerin ne ölçüde başarıldığını veya onların iş görme yeteneğinin ne düzeyde gerçekleştiğini gösterir. Dolayısıyla değerlendirme sonrasında iyi performansın bir şekilde mutlaka ödüllendirilmesi, kötü performansın da nedenlerinin araştırılarak iyileştirme yönünde alınacak aksiyonların belirlenmesi ve ilgililerle paylaşılması gerekir. Bu doğrultuda yönetimden beklenen girişimler olmaz ise, bir dahaki sefere başarı beklemek mümkün olmayacaktır. Hatta dönem sonunu beklemeye gerek kalmadan yüksek performanslı bireylerin nasıl düşük performans gösterdiklerine kısa sürede şahit olunacaktır.

Etrafımıza baktığımızda birçok işletmenin önemli ölçüde para, zaman ve emek harcayarak performans yönetimine ilişkin çalışmalar başlattığını, hatta sistemler kurduğunu, ancak uygulamada beklenen sonuçları bir türlü alamadığını sıkça görüyoruz. Bize göre bunun en

önemli nedeni; işletme sahip veya yöneticilerinin gösterdikleri “samimiyetsiz” tutum ve davranışlardır. Bilindiği gibi performans değerlendirme; gelecekte daha iyi olmak amacıyla, mevcudun fotoğrafını en iyi şekilde çekmek ve bu fotoğrafa bakarak gerekli aksiyonları almak için yapılır. Fakat bir türlü beklediği sonuçları elde edemeyen bu işletmelerdeki insanların özellikle de sahip ve yöneticilerinin, ne kadar para emek veya zaman harcasalar da, hep kendi bildikleri gibi davranma eğiliminde olduklarını gözlemliyoruz. Pekiyi, neden böyle davranıyorlar? Bunu da gelecek yazımızda ele almak umuyoruz...

Sizin için Seçtik!

Sözün Kıyası

Birçok yönetici, eğer kendi insan kaynaklarında var olan gerçekleştirilmemiş potansiyeli nasıl harekete geçireceklerini bilselerdi, kuruluşlarının verimliliğinin en az iki katına çıkacağını görecekti. McGregor

Gelecekte gerçekten mükemmeli yakalayacak olan kuruluşlar, o kuruluşta her düzeydeki insanların kendilerini adama ve öğrenme kapasitelerini harekete geçirmeyi keşfeden kuruluşlar olacaktır. Senge

İş hayatının mızızları, sürpriz olmayacak şekilde ortalamanın altında performans sergileyenlerdir. Jack Welch

Okuma Önerisi

1. Dorothy Leonard, Walter Swap, **Kıvılcımlar Uçuşurken**, (Çev., İbrahim Bingöl), Optimist Yayınları, İstanbul, 2005.

2. İsmet Barutcuğil, **Stratejik İnsan Kaynakları Yönetimi**, Kariyer Yayıncılık, İstanbul, 2004.

3. Mina Özveren, **İşletmelerde Değer Yönetimi**, Beta Yayınları, İstanbul, 2008.

Nemrut'un Sırları

Dr. Resul KURT

(1992 Mezunu, Sosyal Güvenlik Müşaviri)

Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay'ın, bir gazetede yer alan Nemrut Dağındaki muhteşem heykellerin Kahta'ya indirileceğine yönelik açıklamalarını okuyunca, 23-24 yıl önce üniversite öğrencisi iken çıktığım Nemrut Dağı'nı ve Kommagene medeniyetini yeniden keşfetmek, bu eşsiz tarih ve kültür mirasını doğal ortamında belki son kez göreyim istedim.

Adıyaman'da görüştüğüm akil insanların ortak düşüncesi, Nemrut'taki heykellerin olduğu yerde sergilenmesi ve buraya yatırım yapılmak suretiyle ziyaretlerin kolaylaştırılması ve turistik tesis kapasitesinin artırılması gerektiği. Ben de 2 bin yıldan daha uzun bir süre 2150 m. yükseklikte varolma mücadelesi veren heykellerin yerinde korunmasının daha doğru olacağı kanısındayım. Dünyanın hiçbir ülkesinde, hiçbir yerde tarihi miraslar yerinden kopartılıp, bir başka yerde sergilenmiyor. Ne Mısır piramitleri, ne de diğerleri.

Adıyaman, bir çok büyük medeniyete ev sahipliği yapmış, altında çok önemli tarih ve kültür mirası barındıran bir kent. Grek ve Pers uygarlıklarının inanç, kültür ve geleneklerinin bütünleştiği, barışçı ve güçlü bir antik krallık. Başta Arsemia, Cendere Köprüsü, Kahta kalesi ve Gerger Kalesi gibi önemli tarih mirasları olmak üzere görülecek 270 civarında tespit edilebilen eser var.

UNESCO tarafından "**Dünya Kültür Mirası**" olarak ilan edilen Nemrut, çevresindeki Kommagene uygarlığı eserleri ile birlikte ülkenin önemli milli parklarından birisi.

Annesi Büyük İskender soyundan, babası ise Persler'in "**Krallar Kralı**" diye tanımladığı Darius soyundan olan Kral I. Antiochos şöyle demiş: "**Ata hükümdarlığımı devraldığım zaman, dindarlığımın sonucu olarak, tahtıma bağlı krallığı tüm tanrıların ortak yurdu yaptım. Zamanın akışı içinde her kim, bu kanunu ve bize ibadeti korur ve sürdürürse, benim hayır dualarımla anılacaktır. Tüm rahmetli atalar**

ve tanrılar ondan razı olsun. Her kim ki, bu düzenin kutsal geçerliliğini bozar ya da zarar verir, ya da gerçek anlamını değiştirmeye yeltenirse, yalnız kendisi değil, aynı zamanda tüm soyu soppu rahmetli atalarımın ve tüm tanrıların hışmına uğrasın"

Nemrut Dağı'ndaki dev heykeller ve tümülüs, Arsameia (Eski Kale), Yeni Kale, Karakuş Tepesi ve Cendere Köprüsü Milli Park sınırları içerisinde bulunuyor. Ancak, ne hikmetse bu önemli tarih ve kültür mirası, sırf adında milli park ibaresi geçtiği için, ilgisi ve bilgisi olmayan Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından yönetiliyor. Tabiri caizse davul Kültür ve Turizm Bakanlığında, tokmak Çevre ve Orman Bakanlığında bulununca her şey arapsaçına dönüyor. Bir de işin içine milli park sınırlarında yer alan köyler girince içinden çıkılmaz bir hal alıyor. Öncelikle bu kadar önemli bir yerin yönetimi, bulunacak bir formülle mutlaka Kültür ve Turizm Bakanlığına verilmelidir.

Bakan Günay öncelikle yıkılmak üzere olan Kahta kalesi, Gerger kalesi, karakuş tümülüsü, palanlı mağarası gibi yüzlerce esere, keşfedilmeyi ve yağmacılardan korunmayı bekleyen perre antik kentine sahip çıksın. Sahipsizlikten talan edilmiş, bakımsızlıktan çürümeye yüz tutmuş, tarihi sütunların, antik lahitlerin pirin köyünde evlerin temellerinde, bahçe duvarlarında, ahır yapımında kullanıldığı bu eserlere sahip çıksın. En az Nemrut kadar önemli Perre antik kentini himayesine alsın, bu bölgede yüzlerce yıl devam edebilecek kazılara kaynak ayırsın. Dünyanın en muhteşem mozaiklerinin yer aldığı bu bölgede kazıları başlatsın.

Herkesin dünya gözüyle mutlaka görmesi gereken ender yapıtlardan birisi olan Nemrut dağı ve Kommagene medeniyetini gelecek nesillere ancak yerlerinde koruyarak aktarabiliriz.

Themis İktisadi Düşünce Okulları

Tufan Samet ÖZDURAK

(2007 Mezunu, Yazar)

Tanıtan: **Murat Kaymaz**

(2009 Mezunu, Gelir Uzman Yardımcısı)

On beşinci asırdan beri, ilim insanlarının üstünde en çok düşünce ürettikleri alanlardan biri ekonomi alanıdır. Bu alanda yaklaşık yedi asırdır ileri sürülen ve içerisinde fikirsel bağlılık bulunan ekonomi fikirlerinin her birine okul adı verilmektedir. Ortaya konulan varsayımları ile dönemin ekonomik konjonktürünü kendi içerisinde tutarlılık içerisinde açıklamaya çalışan iktisadi düşünce okullarının varsayımları açıklanan "Themis İktisadi Düşünce Okulları" isimli eserde Merkantilizm düşüncesinden başlamak üzere yirmi birinci yüzyıla kadar süren gelen iktisat okulları kendi düşünsel yapısı içerisinde açıklanmaya çalışılmaktadır.

Eserde yer alan iktisadi fikirler on beşinci yüzyılın ilk yarısından on yedinci yüzyılın orta dönemlerine kadar uzanan bir dönemi kapsayan Merkantilist iktisadi düşünceden başlayarak Fizyokrat Okul'la devam etmektedir. Modern ekonomi ilminin ilk kez başlangıcı olarak kabul edilen Klasik iktisatın varsayımları ve açıklamaları ile devam eserde Klasik olarak adlandırılan düşünürlerin varsayımları işlenerek yirminci yüzyılın ekonomi düşüncelerine doğru meydana gelen iktisadi düşüncelerin değişimlerine değinilmektedir. Modern makro ekonomi ilminin başlangıcı ve temelleri olarak kabul edilen Keynesyen iktisadın düşüncesi ise yine varsayımsal olarak açıklanmaktadır. Keynesyen iktisadın ekonomi yönlendiriciliğinde devletin rolüne değinen, paranın iktisadi belirleyicilik rolünü, ekonomide istihdamı, işsizlik

olgusunun nedenleri ve sonuçları ve özellikle iktisadi sorunlara iktisat ilminin nasıl çözüm üretmesi gerektiği düşüncelerini açıklayan eserin ilerleyen bölümlerinde sırasıyla Monetarist (Parasalıcı) Yaklaşımın iktisadi düşüncesi, Yeni Klasik-Rasyonel Beklentiler Okulunun varsayımları ve nihayetinde Yeni Keynesyen İktisadi düşüncenin ekonomi ilminde yer alan düşünceleri işlenerek okuyuculara iktisadi düşünce tarihi içerisinde yaklaşık altı yüz yıllık zaman diliminde meydana gelen düşünce değişimlerini açıklamaktadır.

Eserde zaman süreci içerisinde iktisadi düşünce okullarının diğer okullar tarafından neden eleştirildiğine yer verilerek günümüze yaklaşıkça iktisat düşünce okullarının kendi içerisindeki düşüncelerine karşılaştırmalı olarak yer verilmek amaçlanmıştır. Bu nedenle 1776'da başlayan Klasik İktisadi düşünceye 1929 Bü-

yük Buhranında Keynesyen Okulun neden karşı çıktığına, Keynesyen iktisadi düşüncenin ise 1960'ların iktisadi konjontürünü açıklamakta kullandığı argümanların Monetaristler tarafından yanlışlanmasına, Monetaristlerin argümanlarının ise Yeni Klasikler tarafından 1970'lerde yanlışlanmasına ilişkin düşüncelerine yer verilerek iktisadi düşüncenin çeşitliliği üzerinde yapılan araştırmalara yer verilmiştir. Klasik iktisadın pürüzsüz işleyen piyasalar hipotezine Keynesyen düşüncenin karşı çıkışları, Keynesyen düşünceye karşı ise Monetarist düşüncenin piyasalara olan güven tezlerine yer verilerek karşılaştırma yapılmaya çalışılmıştır.

Eserin hazırlanmasındaki temel amaçlardan bir tanesi üniversite tamamlandıktan sonra kurum sınavlarına hazırlanan adaylarımıza iktisat ilmine düşünsel anlamda çalışma kolaylığı sağlayarak bilgileri bir araya getirmektir. Bu nedenle eserin içerisinde okuyuculara iktisadi düşüncenin ana felsefesini tarihsel süreç içerisinde tanıtmak, iktisadi düşünceyle okuyucular arasında geçmişten yirmi birinci yüzyıla kadar gelen süreç içerisindeki bağı anlatmaya çalışmak amaçlanmıştır. Diğer yandan Themis İktisadi Düşünce Okulları isimli eseri Siyasal Bilgiler Fakültemizde tüm mezun ve mensuplarımızla birlikte edinmiş olduğumuz bilgileri mezun büyüklerimizle, mezun olacak ya da okula hali hazırda devam eden fakülte mensuplarımızla paylaşma amacı içerisinde oluşturma gayreti içerisinde bulunarak ortaya koymak amaçlanmıştır. Diğer yandan eserde yeni mezun olan ya da olacak ve sınavlara hazırlanan mensuplarımız göz önüne alınarak kitabın içeriği pratikleştirilmeye ve soru cevaplar eklenerek okuyucuya kolaylık sağlanmaya çalışılmıştır.